

SVATOŇOVICE-MISTŘÍN

ZPRAVODAJ
OBCE

4/2012

EDITORIAL

Ilustrační foto

Zamýšlím se, jak uvést poslední zpravodaj roku. Napadají mne různá témata, ale všechna se zdají marná, nevhodná, nepoužitelná. O čem psát!? Což, třeba o psaní...

Kam zařadit psaní? Je psaní práce? Někdy jde samo od sebe, lehce, až se člověk diví. Myšlenky se skládají. Věty plní stránku, cíle je brzy dosaženo. Jindy přichází trápení. Myšlenkové prázdno. Slovíčka nemají návaznost. Věty se ve svých sděleních neřadí rovně, ale jaksi kostrbatě. Jejich výpovědní hodnota není valná. Tehdy se písmák trápí...

Kdo nikdy (ne jednou, ale opakovaně) nezkusil psát, sám po sobě čist a pak čist jiným, ten bude pochybovat o náročnosti této profese!

Psaní je duševní činnost. Potřebuje správný okamžik, čas. Vyžaduje vnitřní klid, rovnováhu citů, spokojenost a radost. Psaní je duševní cvičení. Posiluje mozkovou činnost. Podněcuje přemýšlení. Tvaruje mysl a vyhledává dávno uložená data. Informuje o nedostacích ve vzdělání a ponouká k jejich odstranění.

Dobré psaní je dar. Psaní je umění i těžká práce! ... ale těžší je mluvený projev!

Při psaní můžeme věty měnit, opravovat, mazat. Vyslovené věty, zveřejněnou myšlenku však už vrátit, vymazat nelze...

Vyslovujeme proto svoje úvahy s rozmyslem a pokud je napíšeme, pak se za ně pevně postavme! Neuhýbejme! Napsané slovo, na rozdíl od toho vysloveného, zůstává navždy viditelné! Nikdy ale nemlčme...! Psaný nebo vyslovený projev nás všechny obohacuje a spojuje!

František Synek, PhDr., šéfredaktor

OBSAH

Zprávy z radnice

Vážení čtenáři zpravodaje (fm)	3
Z jednání zastupitelstva obce (tč)	4
70. výročí zřízení Internačního tábora (jm)	5
Slovo místostarostky (tč)	8
DH Svatobořáci soutěžící a vítězící	9

Budování, rozvoj a historie obce

Škola na počátku nového školního roku (zm)	10
Organizace ZŠ – školní rok 2012/2013 (jm)	11
Zpívání nad vinohrady (rm)	12
X. trh tradičních produktů a řemesel (rm)	13

Z činnosti organizací a spolků

Co se děje v naší škole (mmf)	14
Podkověnka opět v plném nasazení (jm)	16
Slovácký krúžek - sklizeň se blíží... (pp)	17
Lůčkařské babí léto... (pš)	18
Mistřiňanka slaví 45 let! (fp)	19
Hasiči informují o svých aktivitách (dn, lh, il)	20
Spartaku začala nová sezona (pš)	23
TJ Sokol Svatobořice v létě aktivní (mm)	24
XV. všesokolský slet Praha (mp)	25
Poslední sezóna...? (aš)	28
III. ročník brokového přeboru MS Niva (ll)	29
Skauský den (op)	30

K zamyšlení

K životnímu jubileu P. B. Měchury (fs)	30
Z redakční pošty (fs)	36
Duchny (mb)	37

Naši rodáci a přátelé

OVACE POTLESKU VE FRANCII (jk)	41
Nenápadná dědinka Havraníky (jk)	42

Infoservis

Vernisáž malíře Jiřího Holáska (rm)	43
Pozvánka na hodovou slavnost (rm)	43
Kulturní kalendář (rm)	44
Pozor na samolepky Znovínských vín (jk)	45
Naši jubilanti (zg)	45

Fotogalerie

Fotogalerie našich dnů	46
------------------------	----

Zařazeno na poslední chvíli

Z dávné minulosti obce (red)	56
------------------------------	----

Vážení čtenáři zpravodaje

Tak, jako jsem v minulém zpravodaji napsal, že neočekávanější období roku – léto – je tady, nyní musím konstatovat, že je pryč.

Uvítání hejtmána M. Haška.

Vystřídal je krásný, barvami hýřící podzim. Z léta přece jenom zůstalo „babí léto“. Je charakteristické chladnými nocemi a teplými dny. A to pro dozrávající úrodu, hlavně hrozny je to nejlepší. O slovo se hlásí špačci a vstříc jim vychází dělostřelecká kanonáda ve dne i v noci. Trpí tím lidé, zvířata i samotní vinaři. Copak nejde sestrojít zařízení (oscilátor) vlnění, které člověk nevnímá, ale špačci ano. Existuje taková píšťalka na ovládání psů založená na tomto principu. Nebo kdyby sem zabloudil nějaký ten letoun z americké mise v Afganistánu a svojí operativní činností vytlačil špačky až za polární kruh. Aspoň by udělal něco užitečného.

Věnujme se životu v naší obci. I když šlo o dovolenkové období, byl zde vykonán obrovský kus práce. Není nutno jednotlivé akce vypočítávat, lepší bude se pořádně podívat kolem sebe. Celá akce má název Průtah II/422 II. stavba Mistřín.

Můžeme srovnávat stavbu I. Svatobořice – 12 měsíců a stavbu II. Mistřín – 62 dní a chodníky 100 dní. Je to neuvěřitelné, ale je to tak. Mým přáním byl termín – hody. Na letošní hody půjde hodový průvod po pěkné cestě. Určitě si to konečně všichni zasloužíme.

19. srpna 2012 se naše dechová hudba Svatobořáci zúčastnila mezinárodní soutěže malých dechových hudeb v Perši (Pezinku) 2012, kde se stali absolutním vítězem. Blíže v samostatném článku.

O měsíc později, tedy 15. 9. 2012 proběhlo v naší obci vzpomínkové odpoledne u příležitosti 70. výročí zřízení Internačního tábora ve Svatobořicích za účasti vzácných hostů z Ministerstva obrany, Svazu bojovníků za svobodu a hlavně bývalých internovaných dětí. Po přijetí na KD starostou obce následoval pietní akt kladení věnců k památníku u bývalého Slezanu. Jako pocta všem internovaným zahráli naši Svatobořáci českou státní hymnu

„Kde domov můj“. Následoval slavnostní koncert v kostele navštívení Panny Marie, který předvedli místní interpreti:

Klára Varmužová – zpěv
Petr Varmuža – housle
Kateřina Martykánová – varhany
Dětský sbor ZUŠ Dubňany – zpěv
Markéta Varmužová – text

Jejich vystoupení bylo odměněno potleskem ve stoje. Večer pokračoval program na KD koncertem DH Svatobořáci a Slováckého krůžku za doprovodu CM z Milotic. Všem účastníkům bylo poskytnuto pohoštění. Následovalo loučení – dojemné, velmi dojemné s těšením se na příští setkání.

František Měchura, Mgr., Ing., starosta

Slavnostní stříhání pásy.

Z jednání zastupitelstva obce

Zprávy ze zastupitelstva obce konaného 20. září 2012.

Jednání proběhlo v 18 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu za účasti 14 zastupitelů.

18. 7. 2012 mně byla doručena rezignace paní Pavly Kulhavé na mandát zastupitele z důvodu změny trvalého bydliště. Do rukou starosty obce složil slib a převzal osvědčení pan Oto Svora. Doplněné zastupitelstvo schválilo rozpočtové opatření č. 4 a č. 5.

Bylo schváleno propojení cyklostezek Mutěnka a cyklostezka v obci od Sokolovny na Mutěnku. Za účelem získání finančního zdroje byly odloženy rekonstrukce panelových komunikací Za Sokolovnou a Farská. Stavební práce budou zahájeny v říjnu 2012.

Byly schváleny transakce s pozemky podle výčtu na obecní desce.

Dále zastupitelstvo vzalo na vědomí zprávy o činnosti rady obce a hospodaření obce za 1-8/2012 po provedení rozpočtových opatření č. 1, 2, 3, 4, 5 v následujícím složení:

Stav k 1. 1. 2012	19 622 559,88
Příjmy k 31. 8. 2012	25 812 149,74
Výdaje k 31. 8. 2012	18 337 263,58
Financování 31. 8. 2012	2 641,40
Na účtě k 31. 8. 2012	27 100 078,44

70. výročí založení Internačního tábora

V sobotu 15. září 2012 se v naší obci uskutečnilo vzpomínkové setkání při příležitosti 70. výročí zřízení Internačního tábora ve Svatobořicích.

Všichni účastníci – ať to byli zástupci Českého svazu bojovníků za svobodu (pluk. Ing. Jaroslav Vo-dička, plukovník Pavel Vranský, Ing. Vladimír Rajda), major Ing. Vojtěch Buchta z pověření Ministerstva obrany, zástupci Jednoty československé obce legio-nářské (JUDr. Jan Kux, pan Bohuslav Páral) či před-seda školského výboru JMK Mgr. Jiří Janda, pan Petr Něnička z Muzea Military Vlkoš a především samotní internovaní – byli slavnostně přivítáni starostou obce Ing. Mgr. Františkem Měchurou.

Z celkového počtu 46 internovaných dětí se 70. vý-ročí zúčastnilo šest tzv. „Svatobořických dětí“ a také hosté, kteří zde byli internováni jako dospělí.

Následoval pietní akt u pomníku internovaných u bývalého závodu Slezan. Byly zde položeny věnce za účasti vojenské čestné stráže, Sborů dobrovol-ných hasičů Svatobořice a Mistřín, Sokolu Sva-tobořice, hostů a veřejnosti. Pietní akt hudebně doprovázela Dechová hudba Svatobořáci, která zahrála smuteční pochod, státní hymnu a chorál.

Průvod k pomníku internačního tábora.

Představitelé obce a hosté při poctě.

Od 16 hodin se v kostele Navštívení Panny Marie v Mistríně konal pietní koncert. Sólo na housle hrál Petr Varmuža, na varhany Kateřina Martýkáňová, zpívala Klára Varmužová a dětský sbor. Koncert moderovala Markéta Varmužová, která přednesla i Modlitbu a Svatobořický Otčenáš. Nápěv Svatobořického Otčenáše vznikl ve svatobořické márnici 11. ledna 1943. Účastníci si z kostela zajistě odnesli hluboký emoční zážitek.

Pak se všichni přesunuli do Základní školy Svatobořice-Mistrín, kde je přivítal ředitel ZŠ Mgr. Zbyněk Mašek. Navštívili výstavu prací internovaných, výstavu prací žáků ZŠ a stálou expozici internačního tábora, kterou odborným slovem provedl JUDr. Jan Kux.

Ve večerním programu – již opět na sále kulturního domu – se hlavního slova ujal nejdříve starosta obce Ing. Mgr. František Měchura, vzácní hosté a též samotní internovaní.

Pan plukovník Pavel Vranský (již 91letý pán), který bojoval jako letec v Anglii, Egyptě, Sýrii,

Lýbii, hovořil o nutnosti nikdy se nevzdát a bojovat proti nepříteli a skláněl se nad bojovným duchem a odhodláním lidí z domácího odboje.

Paní Ing. Alena Staňková, která byla internována ve Svatobořicích jako čtyřletá holčička, zde slavnostně představila knihu a výstavu „Děti nepřátel říše“.

Profesor Igor Pleskot, který byl ve Svatobořicích internován jako 14letý chlapec, a mnoho dalších barvitě líčilo nezapomenutelné zážitky ze života v táboře.

Všichni hovořící se mimo jiné shodli na nezištné pomoci místních spoluobčanů, kteří se snažili ulehčit již tak těžký pobyt v táboře např. tajným doručováním potravin či zpráv z venku.

Pak již následoval kulturní program v podání Dechové hudby Svatobořáci, Slováckého krúžku a Cimbálové muziky z Milotic.

Poděkování si zaslouží též paní Helena Podveská, která celé vzpomínkové setkání na kulturním domě konferovala.

Jitka Maradová

Slzy radosti...

Téměř pět desítek občanů nebo jejich příbuzní ze Svatobořic, Kyjova, Strážovic i jiných obcí, kteří přímo pomáhali zásobovat internované vězně ve svatobořickém internačním lágru, převzali v neděli 16. září v kyjovském muzeu Pamětní listy ÚV ČSBS. Byla tak po desetiletích vyzdvížena jejich více než záslužná činnost v době Protektorátu Čechy a Morava (1939–1945). Pamětní listy předal plk. Ing. Jaroslav Vodička – předseda ÚV ČSBS a místopředseda ÚV ČSBS plk. Pavel Vranský, veterán bojů v Tobruku a letec RAF. Při předávání byl na prvním místě bývalý vězeň pplk. Stanislav Bodlák, pamětník pomoci zdejších občanů, který na vlastní kůži poznal lágrový denní režim. Proto byla jeho osoba svou přítomností nejen symbolická za všechny vděčné vězně!

Ocenění občané svou statečnou, vlasteneckou a nadmíru nebezpečnou válečnou pomocí, směřující k v táboře trpícím vlastencům, v mnoha ověřených případech zachránili i život.

Sál byl zcela zaplněn a organizátorům byly odměnou i slzy dojetí a radosti oceněných s tím, že si na ně nebo na jejich příbuzné někdo po tolika letech vzpomněl.

Všichni účastníci slavnostního aktu kromě Pamětního listu obdrželi také zbrusu novou malou brožuru s názvem Vzpomínky na lágr ve Svatobořicích, kterou připravil pro tisk JUDr. Jan Kux a vydal v nákladu 400 ks v rámci projektu Péče o válečné veterány ČsOL za podpory Ministerstva obrany ČR ve spolupráci s vydavatelstvím Onufius Brno. Tento pamětní tisk, vydaný při příležitosti 70. výročí zřízení Internačního tábora Svatobořice 1942–1945, přináší na 15 stranách formátu A5 vzpo-

mínky na vězněnou rodinu Bodlákových (Osud vězněných rukojmí bez soudu, s. 2-5), stať Z válečných vzpomínek Dary Paludové na Svatobořice (s. 5-7), Smutné vzpomínky nejen z období internace (rozhovor s Janou Zvárovou – Muthsamovou, s. 7-9), paměti Věry Doleželové – Vitoušové (Moje setkání s Internačním táborem Svatobořice, s. 9-12), významné, dosud neprobádané téma s názvem Neznámá kapitola o odboji v letech 1943–1945 na Slovácku Křesťanská komuna (s. 13-15) a závěrečný shrnující Epilog z pera PhDr. Karla Janíše o vydavatelské aktivitě JUDr. Jana Kuxe (s. 15). Nevelký sborníček je doplněn 8 barevnými fotografiemi, které korespondují s obsahem.

Z uvedeného epilogu vyjímám: „*Když na kyjovském kolokviu v září 2007 Vit Příkaský z Brna hovořil o existenci odbojové skupiny Křesťanská komuna v blízkosti svatobořického tábora, vydal se J. Kux po jejích stopách... Ve vojenském historickém ústavu se mu podařilo až překvapivě podrobně zpracovat činnost komuny v táboře a vzájemnou spolupráci s mnoha našimi lidmi mimo tábor. Všichni každý den, každou minutu svého života riskovali odhalení a konec svého života. Vždyt tito lidé žijící mimo tábor pomohli mnoha intermovaným ulehčit jejich nucený pobyt v internaci a i umožnit jim, aby se dočkali osvobození a setkali se svými nejbližšími – bohužel již ne s těmi, kteří se stali obětmi nacistické zvěře v koncentračních táborech.*“

Delegace z ÚV ČSBS dne 17. září přednášela studentům Klvaňova gymnázia Kyjov a poté v sále Obecního kulturního domu Svatobořice-Mistřín žákům zdejší školy. Přednášky a následné besedy se u posluchačů setkaly s mimořádným zájmem. **redakce**

Slovo místostarostky

Vážení spoluobčané, prázdniny a léto nám uteklo jako voda.

Doufám, že jste si přes léto všichni odpočinuli a načerpali spoustu sil na překonání podzimních sychravých měsíců a blížící se zimu.

Kromě toho, že pokračují práce na cyklostezkách a chodnicích i my jsme společně s některými s vámi měli možnost se zabavit, zasoutěžit, zasmát se, odreagovat. Příležitost nám poskytl Mikroregion Nový Dvůr v rámci svých již několikrát zmiňovaných Regionher. Zúčastnili jsme se dvou soutěžních klání, jedno se konalo v srpnu ve Vacenovicích a druhé v září ve Skoronicích. První soutěžní klání bylo zaměřeno na seniory. Senioři jednotlivých obcí ve věku 55 let a výše se mezi sebou utkali v tanci a vězte, že bylo na co se dívat. Naši obec reprezentovaly naše milé, udatné, zábavu nezkažící Sokolky v taneční sestavě – Marie Změlíková, Anna Kortyšová, Jaroslava Bušíková, Marie Jožefková, Anna Výletová, Marie Dobešová, Marie Osičková, Marie Mrkývková, Marie Mrkývková – rozhodčí. Dámy nacvičovaly pod vedením tanečního mistra pana Sedláčka. Musím ocenit jejich zodpovědnost a pečlivou přípravu. Opravdu mne velmi mile překvapily. Hodnocení poroty a nakonec výsledné čtvrté místo neodpovídalo jejich výkonu, byly opravdu skvělé. Touto cestou jim chci opravdu moc poděkovat a doufám, že se dobře bavily.

Další závody tentokrát ve Skoronicích byly zaměřeny na vinařskou tematiku. Sestavit tým pro tyto hry byl opravdu téměř nadlidský úkol. Do poslední chvíle jsme trnuly, zda budeme mít všechny čtyři závodníky. Nakonec se do her zapojili Luděk Červínek, Petr Adamec, Jiří Vašulka, Rostislav Marada, Květoslava Změlíková jako rozhodčí a já jako jediný fanoušek a povzbuzovač našeho týmu. Tento tak těžce skládaný tým nakonec podal obdivuhodné výsledky a dokonce celé závody vyhrál. Byly jsme tedy obrovským překvapením pro všechny. Opět všem zúčastněným děkuji a cením si toho, že nás a naši obec nenechali na holičkách.

Nesmím také zapomenout na další akci pořádanou mikroregionem v měsíci září, letos dokonce

již po desáté, a tou je Trh tradičních produktů a řemesel. Program desátého ročníku se nesl v duchu zavzpomínání si na samé začátky vzniku mikroregionu především prostřednictvím zakladatelky mikroregionu Aničky Čarkové. Zároveň starostové a místostarostové jednotlivých obcí představili návštěvníkům novinky, které stojí za povšimnutí a návštěvu v daných obcích. Všechny obce se neustále rozvíjejí a vznikají zajímavá a pěkná místa lákající k návštěvě našeho malebného regionu. Tradice, naše historie, dobře připravený program, doprovodné aktivity i krásné počasí zapříčinilo to, že se zde vystřídalo přes 2 000 návštěvníků, což je rekordní číslo. Samozřejmě taková čísla podporují zachování této tradice i nadále.

Poslední akcí mikroregionu, také již s velkou tradicí, je silvestrovský pochod za prasátkem. Tentokrát se nás to týká velice, všichni pochodníci totiž letos budou mířit k nám. V dnešních dnech již vzniká realizační tým lidí, který bude zajišťovat zdárný průběh této akce. Všichni kdo máte zájem se připojit do týmu, tak máte určitě možnost. Zároveň tímto také vyzývám neziskové organizace, které se ještě do žádných obecních aktivit nezapojily, aby tak učinily nyní. Máte možnost se jednak prezentovat, ale také ukázat, že jste ochotní pomoci obci při pořádání akcí. Víte, že výše podpory z rozpočtu obce je vázána na dopad vašich aktivit i na ostatní občany této obce a na vaši aktivitu v obci a spolupráci jednak s obcí, ale i s ostatními neziskovkami. Tak ukažte, že nejste jen organizace vyzývající heslo „sami sobě“.

Tento můj článek se celý věnoval aktivitám mikroregionu. To ale určitě není na škodu, jelikož jsme členy tohoto svazku a tento svazek nás určitým způsobem ovlivňuje a pomáhá nám rozvíjet se, získávat zajímavé a do budoucna určité významné kontakty atd.

Zachovejte tedy přízeň jak naší obci, tak i mikroregionu jako celku a všem jeho obcím.

Krásné probarvené podzimní dny vám všem přeji.

Terezie Čičáková, Ing., místostarostka

Navštivte webové stránky naší obce

www.svatoborice-mistrin.cz

DH Svatobořáci

soutěžící a vítězící

DH Svatobořáci byla založena 11. listopadu 2010 kapelníkem Přemkem Doležalem a uměleckým vedoucím Kryštofem Neduchalem.

Jsou to studenti, kteří mají skvělý vztah k hudbě. V kapele je několik studujících a čerstvě přijatých konzervatoristů jako Alena Valčuhová, Erik Gongala a v neposlední řadě Kryštof Neduchal, všichni studují nástroj trumpetu.

Mezi soutěžícími byli úplnými benjamínky. Zuzka Valčuhová hrající na es-klarinet o tom všechny bezpečně přesvědčila.

Kapela je tvořena šestnácti členy včetně dvou zpěvaček, Alena a Ludmila Valčuhovy a dvěma

Mezinárodní soutěžní festival malých dechových hudeb v Pezinku

XII. ročník 2012

Zúčastněné dechové hudby:

- DH Šarfianka, SK
- DH Veselá muzika z Ratíškovic, CZ
- DH Krásinka, SK
- DH Svatobořáci, CZ
- DH Senečanka, SK
- DH Horavanka, A

Ředitel festivalu:

- František Föder

Porota:

- Adam Hudec – předseda poroty – hudební skladatel
- Antonín Pavluš – člen – hudební skladatel, zakladatel DH Mistříňanka
- Michal Galovec – dlouholetý dirigent Posádkové hudby Bratislava
- Ingrid Noskovičová – tajemník – ředitelka Pezinského kulturního centra

DH Svatobořáci na trzích v Milotičích.

zpěváky Radek Novák a Kryštof Neduchal. Průměrný věk kapely je 18 let. V začátcích poprosili několik vysloužilých muzikantů z Mistříňanky, pana Ing. Stanislava Řiháka na bicí. Pánové Přemek Gazda a Josef Pavluš na trombonu, pan Antonín Pavluš – umělecký vedoucí. Dnes už převzal jeho pozici jeho vnuk Kryštof Neduchal.

Kapela hrává jak na festivalech, tak i na různých zábavách. Jejich premiéra byla 12. 12. 2010 ve Svatobořicích-Mistříně na každoročním setkání seniorů.

Vystoupení naší kapely Svatobořáci bylo úžasné pro celé hlediště, které je odměnilo neutuchajícím potleskem ve stoje.

I s manželkou jsme se soutěže na jejich pozvání v roli diváků zúčastnili. Odměnili nás kyticemi krásných květů. Moc a od srdce jim za všechno děkujeme.

Porota rozhodovala podle obdržených bodů:

- Zlaté pásmo CUM LAUDE
DH Svatobořáci CZ 93,33 bodů
(hlavní cena, absolutní vítězové)
DH Krásinka SK 92,33 bodů
- Zlaté pásmo
DH Senčanka SK 83,66 bodů
- Stříbrné pásmo
DH Horavanka A 77,66 bodů
DH Veselá muzika z Ratíškovic CZ 75,33 bodů
DH Šarfianka SK 73,66 bodů

Cena za ženský zpěv:

1. místo sl. Ludmila a Alena Valčuhovy

Cena diváka: 1. místo DH Svatobořáci

Cena za nejoblíbenější skladbu:

2. místo „Ej, když jsem já šel“ DH Svatobořáci

František Měchura, Mgr., Ing.,
starosta s manželkou

Škola na počátku nového školního roku

Vážení spoluobčané, rodiče a milé děti, opět zde máme začátek školního roku.

Deset měsíců, které jsou před námi, je obdobím, kdy budeme společně putovat krajinou nepoznaných vědomostí, dovedností a činností. Budeme překonávat mnohá úskalí v podobě otázek, testů, úkolů a praktických cvičení. Vašimi moudrymi rádci a průvodci na této tajemné cestě Vám budou zkušení pedagogové. Po celý školní rok jsou připraveni Vám podat pomocnou ruku i radu, abychom mohli v tom pomyslném cíli oslavit naše malá i velká vítězství. Oporou nás všech budou také provozní zaměstnanci, kteří se postarají o čisté a uspořádané pracovní prostředí ve školních budovách. O naše žaludky budou pečovat kuchaři, kuchařky a zaměstnanci školní jídelny, kteří vaří chutnou a pestrou stravu.

Všem pracovníkům patří velké poděkování za letní přípravu školních budov na začátek školního roku. Díky jejich pracovnímu nasazení mohla škola s čistými a vyzdobenými prostory přivítat své žáky.

Také naše nejmenší přivítaly v mateřských školách paní učitelky. Jsou připraveny poskytnout jim láskyplnou a trpělivostí naplněnou péči, aby je připravily na vstup do základní školy. Pomáhají jim v tom budou spousty hraček, skládaček, omalovánků, ale také prolézačky a pískoviště na dětských hřištích.

V červnu 2012 skončil na naší škole projekt OPVK. Jeho úspěchem je, že se na naší škole rozjela činnost zájmových útvarů a podpořilo se zavádění inovativních metod do výuky a škola byla vybavena moderními prostředky – interaktivní tabule, diaprojektory, fotoaparát atd. Zájmová činnost má velký význam pro rozvoj dětí a vyplnění volného času smysluplnou činností vede ke snižování

sociálně-patologických jevů. Přestože tento projekt je už za námi, další projekt i nadále probíhá. Jde o projekt Peníze do škol, který je spíše znám jako Šablony. Naše škola si však podala další žádost o čerpání peněz z Evropské unie v dalším projektu. Ve spolupráci s obcí se budeme v tomto školním roce snažit otevřít školu i širší veřejnosti a nabídneme např. kurzy pro zvládání práce na počítači. Všem pracovníkům, kteří vedou zájmové kroužky v obci, folklórní kroužky, sportovní oddíly a další zájmové útvary patří velké poděkování.

I v tomto školním roce se bude škola podílet na aktivním životě v obci, na kulturních akcích a podporovat národopisnou činnost svých žáků. I nadále budeme spolupracovat se ZUŠ Dubňany, hasiči, sportovními oddíly a dalšími organizacemi v obci. Velké poděkování patří SRPŠ, které spolupracuje se školou a tato spolupráce je na velmi dobré úrovni. Činnost sdružení je pro školu oporou při zabezpečování mnoha školních akcí – výlety, projekty, exkurze, zájmová činnost apod.

Následujících deset měsíců, které začaly dnem 1. září 2011, nechtě je pro nás všechny vyplněno klidem na práci, spokojeností se svými výkony a také trpělivostí, pokud zrovna nepůjde vše podle našich představ. Přejme si, abychom si všichni 29. června 2012, kdy končí období školního vyučování v tomto školním roce, mohli říci, že to byl rok úspěšný a naplněný kvalitní prací a příjemnými zážitky z prostředí školy i mimoškolních činností.

Za vedení a všechny pracovníky školy

Zbyněk Mašek, Mgr., ředitel školy

*Více podrobností o dění ve škole
a další zajímavé informace najdete na webových stránkách*

www.zssvatoborice-mistrin.cz

Organizace Základní školy pro školní rok 2012/2013

Ředitel ZŠ: Mgr. Zbyněk Mašek, statutární orgán
Zástupkyně ředitele: Mgr. Jarmila Maradová

<i>Třída</i>	<i>Celkem</i>	<i>Třídní učitel</i>	<i>Třída</i>	<i>Celkem</i>	<i>Třídní učitel</i>
I. A	16	Mgr. Markéta Varmužová	VI. A	25	Mgr. Monika Formánková
I. B	15	Mgr. Jarmila Strýčková	VII. A	17	p. uč. Libor Altmann
II. A	33	Mgr. Pavlína Štelcíková	VII. B	17	Mgr. Roman Klimek
III. A	23	Mgr. Helena Ostrezi	VIII. A	17	Mgr. Oldřiška Bimková
IV. A	19	Mgr. Lenka Horáčková	VIII. B	16	Mgr. Sabina Helísková
IV. B	17	Mgr. Irena Hlaváčková	IX. A	17	Mgr. Jana Brhelová
V. A	16	Mgr. Jana Holubová	IX. B	19	Mgr. Roman Mikliš
V. B	19	Mgr. Martina Hálová			
I. stupeň 158			II. stupeň 128		
			ZŠ celkem 286		

Bez třídnictví: Mgr. Oldřiška Šnejdarová,
Mgr. Miroslav Hornák, Mgr. Marie
Krakovičová,

Výchovná poradkyně: Mgr. Monika Formánková

Metodik prevence: Mgr. Pavlína Štelcíková

Mateřská dovolená: Mgr. Ivana Hanáčková,
Mgr. Ivana Handschkeová, Mgr. Markéta
Červínková

Ilustrační foto

Hospodářka: Oldřiška Bimková

Provozní zaměstnanci:

Jaroslav Ondrůj – technický pracovník, uklízečky

ZŠ - Zdena Ondrůjová, Marie Kotasová,
Jana Ingrová, Dana Svíbová, školník – Petr
Ondrůj.

Součásti školy:

Školní družina – 1 oddělení – 30 dětí

Vychovatelka: Iva Polášková

Mateřská škola:

Pracoviště Hlavní 871/198 – 2 třídy – 50 dětí

Vedoucí učitelka: Milena Macháčková

Učitelky: Blanka Warciaková, Veronika

Bartoňová, Hana Bízová

Provozní pracovnice a výdej stravy:

Zdenka Řiháková

Pracoviště Vrbátky 33/88 – 2 třídy – 53 dětí

Vedoucí učitelka: Dana Měchurová

Učitelky: Milada Hrabínová, Lubomíra Ryšková,

Marie Křížková

Provozní pracovnice a výdej stravy:

Miluše Hubáčková

Školní jídelna

Pracoviště Hlavní 1110/200

Vedoucí: Helena Zbořilová

Zaměstnanci: Alena Neduchalová, Oto Svora, Jana

Zapletalová, Ivana Šnajdrová, Jiřina Přikrylová

Zájmové útvary – kroužky

Logopedický – MŠ, 1. a 2. roč.	Mgr. Pavlína Štelcíková	St 12:30–16:00, Pá 12:30–14:00
Nápravy poruch učení	Mgr. Lenka Horáčková	dle potřeby
Sportovní – 1.–3. roč.	Mgr. Lenka Horáčková, Iva Polášková	St 14:00–14:50
Kroužek environmentální –		
6.–9. třída	Mgr. Roman Klimek	průběžně
Informatika pro II. stupeň	Mgr. Zbyněk Mašek	dle domluvy
Anglický jazyk – II. stupeň	Mgr. Oldřiška Bimková	St (lichý) od 13:45
Keramický – 5. roč.	Mgr. Jarmila Strýčková	Po (sudý) 13:00–14:30
Zdravotnický – 6.–9. roč.	Mgr. Ivana Handschkeová	průběžně
Podkověnka – předšk., I. st.	Mgr. J. Maradová, Mgr. M. Varmužová	Čt 15:30–17:00
Krušpánek – 5.–9. ročník	Kristýna Vašíčková, Iveta Frölichová	Pá 17.00
Hasičský Mistřín – mladší, starší ...	Oto Svora	St 15:30–19:00
Hasičský Svatobořice –		
mladší, starší	Pavla Kulhavá	Út, St 16:00
Dovedné ruce – 1.–2. roč.	Hana Šparglová	St 13:00–15:00
Vaření – 7.–9. roč.,	Oto Svora	Čt 15:00–16:00
Taneční „Wake up“ – 2.–6. roč.	Antonín Koplík	Po 16:30
Lesnicko-myslivecký		
„Lesněnka“ – 2.–5. roč.	Mgr. H. Horáková	Út 13:30–15:00

Jarmila Maradová, Mgr.

Zpívání nad vinohrady

V letošním roce se uskutečnilo druhé setkání kukelských vinařů a jejich kamarádů.

Této iniciativy a organizace se ujali bratři Petr a Jiří Varmužovi. Sourozenci si v této lokalitě vysadili vinohrady a chtěli se poznat s ostatními vinaři, což byl prvotní záměr tohoto setkání a přání do budoucna. Pěkné slunečné odpoledne zahájil

požehnáním úrody otec Josef Vysloužil. Pak se už jenom koštovalo, zpívalo a tančilo za doprovodu Varmužovy cimbálové muziky. Ozdobou byla účast Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů BROLNU s vedoucím a primášem Františkem Černým. Písničky se nesly nad svatobořickými vinohrady ještě dlouho potom, co se sluníčko schovalo za stražovský kopec. Účastníci si příjemné odpoledne pochvalovali a již teď se těší na další taková setkání.

Musíme zde také připomenout aktivitu spolku „Kukelský duch“, který zde v rámci zvelebování tohoto území zrekonstruoval rozbitou a již delší dobu nepoužívanou studnu na vodu.

Je to cesta hodná následování k obnově starých i nových viničních tratí.

Rostislav Marada,
vedoucí kulturního domu

Setkání vinařů a jejich kamarádů.

Svatováclavská ulice v novém

Momentka z trhu produktů v Miloticích.

Desátý trh tradičních produktů a řemesel

...se uskutečnil v nádherném prostředí Státního zámku v Miloticích.

Naši obec zde prezentovali včelaři pod vedením pana Karla Knápka, řemeslné dovednosti předváděly maminky z Mateřského centra Krteček, drátkování paní Vlasta Mrázová a dírkované kraslice paní Raušová. V kulturním programu se za naši obec představili: Dechová hudba Svatobořáci, taneční skupina WAKE UP a sympatický mladý taneční pár Veronika Padalíková a Tomáš Hromek s latinsko-americkými a standardními tanci.

Všem účinkujícím i řemeslníkům děkujeme za zdařilou reprezentaci naší obce. Poděkování

také patří Sborům dobrovolných hasičů Svatobořice a Mistrín, zaměstnancům obce a ostatním za technické zázemí. **Rostislav Marada**, vedoucí KD

Místostarostka při projevu v Miloticích.

Co se děje v naší škole MŠ Mistřín se hlásí...

Začal nám nový školní rok.

V mateřské škole je zapsáno 50 dětí. Je to 28 chlapců a 22 dívek.

Hned první den přišly do školky téměř všechny děti. Obzvlášť bylo rušno v červené třídě u Berušek. Zde si nové děti zvykají na první odloučení od rodiny.

Velkou roli hraje psychická vyzrálость dětí, od které se odvíjí délka adaptace.

Děti si zvykají na kolektiv, vytvářejí si první dětská přátelství, učí se samostatnosti, sebeobsluze, základům vzdělávacích a pracovních činností.

Všem dětem v naší školce přejeme, aby se jim líbilo, v beruškové i sluníčkové třídě si brzy zvykly a ve školce byly spokojené.

Za kolektiv MŠ Mistřín **Milena Macháčková**

Škola se prezentovala v galerii Vaňkovka v Brně

Spolupráce s patronem školy velocipedistou panem Josefem Zimovčákem pokračovala i v novém školním roce účastí naší školy při prezentaci charitativního projektu „Na kole dětem“ v Brně.

Jako jedna z cílových etap letošní tour byla naše obec i škola představena na samostatném výstavním panelu. Součástí prezentace byl i bohatý doprovodný program, na kterém se podíleli žáci, rodiče i učitelé z naší školy.

Ve čtvrtek 6. září 2012 na slavnostní zahájení představení projektu byli pozváni i paní místostarostka Terezie Čičáková a ředitel školy Zbyněk Mašek. O kulturní program tento den se postarala Malá cimbálová muzika pod vedením ředitele ZUŠ Dubňany Pavla Varmuží, jejíž členové jsou naši žáci.

Pěkné vzpomínky na naši obec i šikovné žáky, kteří v červnu potěšili účastníky závodu „Na kole dětem“, zůstaly v srdcích cyklistů, a proto jsme byli požádáni o hudební program ve středu 12. září 2012. Děti z Podkovčanky se svými vedoucími za dopro-

vodu Malé cimbálové muziky s vedoucím Pavlem Varmužou, taneční skupina „Wake up“ pod vedením Antonína Koplíka, Alžběta Kašná se svou taneční variací čardáše i známí velocipedisté z naší vesnice manželé Stanislav a Marie Klíglůvi – vytvořili na podporu této charitativní nadace i pro radost kolemjdoucích hodinové pásmo. To jsme předvedli brněnské

Podkovčanka při vystoupení ve Vaňkovce.

veřejnosti ve 14:15 a v 16:00 hodin. Odměnou nám byla spokojenost organizátorů akce i našeho patrona Pepy Zimovčáka, který nám za odměnu rozkrájel marcipánový dort. Dobrou náladu nám nepokazilo ani deštivé počasí – my jsme měli v srdcích slunce.

Jarmila Maradová, Mgr.

Žáci s učiteli si připomněli 70. výročí zřízení internačního tábora

Výrobky a dokumenty ze svatobořického internačního tábora z období druhé světové války a stálá školní výstava Historie internačního tábora ve Svatobořicích, zapůjčená rodákem Janem Kuxem – byly autentickými i názornými pomůckami ve vyučování v měsíci září, kdy si pod vedením učitelů žáci připomněli smutnou, nedávnou historii části naší obce. Mladší ročníky upoutala spíše prohlídka vystavovaných hraček, obrázků, předmětů denní potřeby a jiné rukodělné výrobky, starší ročníky vzpomínaly na život internovaných dospělých i dětí ve svých slohových a ročníkových pracích, které vystavily ve školní minigalerii pro návštěvníky a hosty pietních oslav.

Snaha žáků a jejich pedagogů byla v sobotu 15. září 2012 oceněna přímo pamětníky a jejich rodinnými příslušníky při prohlídce základní školy, kdy poznávali své předměty a korespondenci, kterou po válce věnovali naší vesnici. Dojemně nám vyprávěli o osudech vystavených osobních památek, poznávali sami sebe a své rodiny na fotografiích pořízených před 70 léty. Byli potěšeni, že se na utrpení jich samotných i celého ná-

roda nezapomnělo a je připomínáno i těm nejmladším generacím.

Vzpomínání jsme završili v pondělí 17. září 2012 besedou na kulturním domě s veteránem II. světové války plk. Pavlem Vranským, předsedou Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu Ing. plk. Jaroslavem Vodičkou, publicistou JUDr. Janem Kuxem a předsedou Oblastní organizace bojovníků za svobodu Ing. Vladimírem Rajdou, kteří žákům přiblížili dobu II. světové války a historii internačního tábora ve Svatobořicích. Současně si žáci prohlédli výstavu „Děti nepřátel Říše“, která připomínala smutné osudy 46 „Svatobořických dětí“, uvězněných po zabití nebo umučení jejich rodičů, a které měly sloužit jako případná rukojmí fašistů.

Připomenutím tohoto smutnému výročí jsme chtěli žákům přiblížit část tragické historie naší země, vlastenectví a solidaritu místních občanů, kterou projevovali uvězněným v internačním táboře a činy hrdinů z minulosti, jež jsou živým odkazem pro nás pro všechny.

Jarmila Maradová, Mgr.

Po klidných prázdninách Podkověňka opět v plném nasazení

Letos si členové dětského národopisného souboru Podkověňka i se svými vedoucími opravdu dobu prázdnin užili.

Podkověňka při vystoupení v Brně.

Vždyt po náročném konci školního roku jsme tento oddech již nutně potřebovali k tolik nutné regeneraci dalších sil.

Z načerpané zásoby energie jsme začali odebírat hned od prvního týdne v září, kdy soubor společně s Malou cimbálovou muzikou nacvičil část programu na představení charitativního projektu „Na kole dětem“, jež byl součástí opakovaného hodinového vystoupení žáků naší školy, muzikantů ZUŠ Dubňany a manželů Klíglových ze Svatobořic v brněnské Vaňkovce. Pomoci s programem museli i starší tanečníci, kteří se už od letošního roku chystají pracovat v Krušpánku. Naše „Pipky“ a „Koníci“ rozezněli 12. září toto nákupní centrum na počest projektu, jehož výtěžek je určen onkologicky nemocným dětem. Snahu dětí

i muziky ocenili i nás střídající zástupci Katedry aplikovaných pohybových aktivit Olomoucké fakulty a garant projektu pan Josef Zimovčák. Neutuchající energie, zpěvnost a hudebnost dětí – to byla naše silná deviza. Sladkou tečkou a odměnou od vedoucích souboru za vystoupení bylo zmrzlinové potěšení a od organizátorů výborný dort.

Následující víkendy se připravujeme na slavnost Vinobraní ve Svatobořicích a 65. výročí založení slováckého krúžku u nás v obci. V těchto vystoupeních se představí již noví členové souboru, kteří začali u nás pracovat na začátku školního roku. Ať najdou v Podkověnce nové kamarády a rádi mezi nás chodí.

Jarmila Maradová, Mgr., vedoucí souboru

Slovácký krúžek – sklizeň se blíží...

V čase, ve kterém píšu tuto „čtvrtletní“ zprávu o naší činnosti, vrcholí přípravy na oslavu 65 let od založení Krúžku.

Na zkouškách ladíme program, mimo ně zařizujeme pozvánky, vymýšlíme výzdobu. Prostě organizovaný chaos a neorganizovaný zmatek vrcholí.

Ale ani předtím jsme nezaháleli. Celé prázdniny byly nabitě událostmi a vystoupeními. Koncem června na nás čekala poslední letošní rvačka. U příležitosti srazu obcí s názvem Kostelec jsme provedli hon na zajíčky a šli prošoupat střevíce na ples, i na Sirotky se vybrala nějaká ta stokorunka. Pro letošní rok už bylo vybráno dost, ale třeba příští rok se ještě naskytne příležitost k repríze. Nějaké možnosti už se rýsují.

Další víkend nás čekal výlet do Dambořic na festival. V pátečním programu „Odbourávání jazyko-

vých bariér“ jsme zatančili, zazpívali a pak si užili atmosféru festivalu. Do soutěže jsme se letos nezapojili a gratulujeme NS Kyjovánek k celkovému vítězství. Červencové svátky jsme oslavili tancem. Na taneční seminář jsme pozvali lektory z Horňácka, abychom nakoukli za hranice našeho regionu a rozšířili si repertoár. Na programu byla totiž výuka sedláckých. Kromě nás se zúčastnili i tanečníci z Lúčky, Krušpánku, Salajky a Kyjovského souboru. Myslím, že seminář se povedl a nebylo by špatné jej zase někdy zopakovat. Další spíše společenskou akcí bylo setkání souborů zapojených do Sirotek v Dambořicích. Příjemné odpoledne naplněné sportovními aktivitami a navazováním nových kontaktů mezi soubory.

Jedním z vrcholů prázdnin byl zájezd na Selské slavnosti do Holašovic. Odjezd byl naplánován na pátek s přespáním v kempu, to abychom nemuseli vstávat v sobotu brzo ráno a taky na seznámení se s okolím. Vystoupení jsme absolvovali za doprovodu CM Cangla z Hovorán. Až na drobné stížnosti ohledně pátečního počasí, ve stanech bylo trochu chladno, lze zájezd hodnotit jako hodně zdařilý.

Dalším letním festivalem, do kterého jsme přispěli svou účastí, byly NF Milotice. Vystupovali jsme dva dny a některé naše členy jsme ochotně zapůjčili i do dalších pořadů. V sobotu jsme vystupovali v hlavním večerním pořadu „Milotické inspirace“ (pořad k 40. výročí vzniku festivalu) a v neděli v tanečním pásmu „Rodinné stříbro“.

Kromě toho jsme nezanedbali ani společenské povinnosti a v hojném počtu se zúčastnili svící Z. Pekárka a Z. Šebesty. Oběma párům přejeme šťastnou životní pouť ve dvou.

A co v září? Vystoupení na Vinařském dni v Němčičkách. Bobovou dráhu tam mají opravdu výbornou. A dál? Čeká na nás vystoupení na Výročí internačního tábora, Vinobraní a pak už naše Výročí. A po něm se zdálky připomínají Hody. Opravdu perný podzim před námi.

Petra Píšová, Ing.

Chasa krúžku při vystoupení.

Lúčkařské babí léto...

Tolik jsme se všichni těšili na léto, na jeho horké a slunečné dny.

Jenže čas neúprosně běží a i dětem nejoblíbenější období prázdnin skončilo. Začal nový školní rok a s ním přichází babí léto a podzim, krajina se začíná připravovat na nadcházející zimu.

Ačkoli spousta lidí bere letní prázdniny jako čas odpočinku, my jsme zůstali aktivní. Hned zkraje července jsme odjeli na soustředění do vesničky Žitková kousek od slovenských hranic. Náplní tanečního vikendu bylo připravit se na zájezd do Turecka, kam jsme se chystali v polovině prázdnin. V příjemném a pohostinném prostředí Bílých Karpat jsme prožili velmi krásné a naplňující chvíle, během nichž jsme zase o kus zlepšili naše dovednosti.

Neuplynulo mnoho vody a přiblížil se dlouho očekávaný odjezd do Turecka. Všichni jsme se tam velmi těšili a ani vidina nekonečných pěti nocí v autobuse nás nedokázala odradit. První nepříjemnosti však přišly ještě před odjezdem, když jsme málem museli doma nechat basu, která se už nedokázala vměstnat do kufru autobusu. Ale poradili jsme si a vyrazili na dalekou cestu s basou připoutanou ke stropu našeho dopravního prostředku. Cesta probíhala celkem pokojně a, když jsme se celí rozlámaní dostali přes hodně přísné

střeženou tureckou hranici, únava z nás rázem opadla. V horkém městečku na pobřeží Egejského moře jsme prožili nádherných pět dní a uskutečnili tři čtvrt hodinová vystoupení pro tamní obyvatele. A když jsme poslední den posilnění středomořskou večeří opouštěli motel, byli jsme přeplněni novými zážitky a zkušenostmi. K dobré náladě během zpáteční cesty přispěla nejen zastávka v maďarských lázních, ale i úsměvná situace, kdy nám na dálnici došla nafta a museli jsme tlačít autobus na parkoviště.

Neuběhly ani dva týdny a čekalo nás důležité vystoupení na festivalu kyjovského Dolnácka v Miloticích, kde jsme vystupovali v pořadí s názvem „Když Lúčka slaví“. V letošním roce slaví totiž náš soubor 35. výročí od svého založení a tento program byl jakousi analogií na lidský život, když se mladý školáček mění ve zralého a zkušeného člověka.

Z dalších akcí nás čeká 13. října vystoupení v Brně a 27. října na kulturním domě ve Svatobořicích budeme slavit naše letošní pětatřicáté výročí. Program začíná v 18 hodin a po vystoupení našeho souboru bude následovat beseda u cimbalu. Budeme moc rádi, pokud přijdete a prožijete spolu s námi příjemný podzimní večer. Pak budou následovat hody, mikulášská obchůzka a nejkrásnější svátky v roce.

Přejeme Vám všem krásný podzim, příjemné klidné chvíle v kruhu rodiny a mezi lidmi, které máte rádi.

Přejeme Vám také krásný konec letošního roku a spoustu splněných přání.

Petr Šťastný, Bc.

Lúčka při zájezdu v Turecku.

Mistříňanka slaví 45 let!

Rok 2012 je rokem dvou významných výročí dechové hudby Mistříňanky.

V roce 1967 byla založena bratry Antonínem a Josefem Pavlušovými. V roce 1947 se zakladatel a dlouholetý kapelník Antonín Pavluš narodil. 45 let trvání Mistříňanky a 65. narozeniny Antonína Pavluše oslavují její členové rozdáváním pěkných chvil s krásnou a nezaměnitelnou moravskou hudbou. Mimo celé řady koncertů, plesů, hodo- vých zábav a dalších akcí pořádá Mistříňanka spolu s Domem kultury v Hodoníně dne 6. října 2012 koncert věnovaný právě výše uvedeným výro- čím.

V posledních pěti letech došlo ve složení kapely k podstatným změnám. Celkově byl snížen průměrný věk muzikantů a zpěváků. V současné době patří k nejmladším dechovým hudbám v regionu. V sekci zpěváků zůstává pouze Václav Řihák, druhý mužský hlas patří Vítu Noskovi a zpěvy ženské jsou obsazeny sestrami Veronikou a Dominikou Hromkovými.

Největší změna nastala na postu kapelníka, kde po čtyřiceti letech se vystřídali bratři Pavlušovi, místo nejstaršího z bratrů Antonína řídí Mistří-

ňanku nejmladší František. Uměleckým vedoucím je František Pavluš junior.

Jako hosté vystupovali a vystupují na koncer- tech Kryštof Neduchal, Ondřej Pavluš, Prokop Neduchal a v poslední době Adélka Řiháková. O průvodní vždy pečlivě připravené slovo se stará Růženka Dobešová. Dechovka si zřídila mimo webových stránek také svůj profil na sociální síti facebook, kde jsou její příznivci informováni o její činnosti. Zde také najdete informace o obsazení jednotlivých hudebních nástrojů a o akcích, kona- ných v nejbližší době.

Chtěl bych všem, kteří se během těch 45 let ja- kýmkoliv způsobem podíleli na úspěších naší ka- pely, ať už to byla vítězství v různých soutěžích, účinkování na přehlídkách, koncertech, zábavách, ale i svatbách a pohřbech, z celého srdce podě- kovat a do dalších let nám všem popřát hodně zdraví, štěstí, klidu a radosti. Největší radost bu- deme mít, když tak jak dosud budeme vystupovat před spokojenými posluchači.

František Pavluš, kapelník

Hasiči informují o svých aktivitách Zásahová jednotka SDH

V období od 15. června 2012 do 15. září 2012
vyjížděla jednotka ke čtyřem událostem:

- požár chaty v Bohuslavicích 26. 7. 2012
- požár nízké budovy v Šardicích 1. 8. 2012
- požár odpadu ve Svatobořicích 4. 8. 2012
(neohlášené pálení)
- požár auta v garáži v Mistříně 22. 8. 2012

Vrátím se k tomu neohlášenému pálení. Jakékoli vypalování je zakázáno zákonem, pokud však chcete něco spálit, nahlaste vždy pálení buď na linku 150 nebo 112, a pokud máte inter-

net, tak můžete pálení ohlásit na stránkách www.firebrno.cz, kde je přímo odkaz na nahlášení pálení.

Dále se jednotka zapojuje do akcí obecního a kulturního domu (řízení dopravy, kropení zeleně aj.). Každou druhou neděli probíhá školení zásahové jednotky střídavě na zbrojnici ve Svatobořicích a Mistříně a každý třetí měsíc se koná školení spojené s výcvikem nositelů dýchací techniky.

Novák Dušan, zástupce velitele

Plánované pálení můžete nahlásit na stránkách
www.firebrno.cz

SDH Mistřín Muži ani letos nezklamali...

Členové našeho sboru byli i v období června až září velmi aktivní, byť následující výčet není příliš obsáhlý.

■ 12. června jsme se zapojili do akce základní školy s názvem Na kole dětem, kterou organizoval Josef Zimovčák,

■ 29. června se uskutečnil již tradiční táborák na ukončení školního roku,

■ 21. července jsme uspořádali i přes nepřízeň počasí Letní noc; za účast děkujeme,

■ 19. srpna se naši žáci v rámci spolupráce s příhraničím zúčastnili týdenního pobytu na slovenském Záhoří,

■ 1. a 2. září se naši muži zúčastnili Mistrovství ČR v Uherském Hradišti. Při velké konkurenci 15 družstev se umístili na krásném 8. místě. Děkujeme jim za skvělou reprezentaci a gratulujeme.

■ 8. září jsme uspořádali zájezd na termální koupaliště v Podhájské na jižním Slovensku,

■ 15. září se naši členové zúčastnili pietního aktu u příležitosti 70. výročí založení svatobořického internačního tábora,

■ 6. října uspořádáme braný závod.

Dále plánujeme sběr starého železa, opravu fasády hasičské zbrojnice, pomoc s organizací hodové slavnosti nebo při akci Zpívání u vánočního stromu. Budeme organizovat Silvestrovský pochod Mikroregionu Nový Dvůr, který bude mít cíl u naší hasičské zbrojnice. Tímto i náš sbor srdečně zve k účasti na pochodu a k příjemnému rozloučení s tímto rokem.

Ladislav Hajný, jednatel SDH Mistřín

Činnost SDH Svatobořice v letních měsících

Tak jako většina z nás si užila krásné léto, tak i my ve sboru jsme prožili slunečné dny prázdnin jak sportovně, tak i odpočinkem.

V červenci oslavili svá životní jubilea naše starostka sboru paní Marie Ronková a pan Miroslav Šustáček. V srpnu oslavil 89 let pan František Němčanský a zároveň 60 let členství ve sboru dobrovolných hasičů Svatobořice. V září oslavil 70 let pan Jan Špiruda. Všem jim do dalších let přejeme ještě jednou hodně zdraví a rodinné pohody.

„Nocí na hasičce“ jsme se rozloučili se školním rokem i celoroční činností ve hře Plamen. V sezóně 2011/2012 jsme se potýkali s nepravdělnou účastí žáků na trénincích, což se projevilo i na výsledcích. V srpnu jsme uspořádali již počtvrté letní tábor nejen pro děti z „hasičce“. Tentokrát jsme na hradě Templštný našli Deník Harryho Pottera. Ve „Škole čar a kouzel“ se děti naučily nejen poznávat přírodu, orientovat se podle buzoly a mapy, ale zkusily si vyrobit dřevěné uhlí, vyráběly si amulety, talismany. Při závěrečném čarodějném reji nás navštívil Harry Potter. Uspořádali jsme

dva výlety. Jeden do Jaderné elektrárny v Dukovanech, druhý pěšky podél řeky Jihlava k Mohelskému mlýnu. Celý týden jsme měli krásné slunečné počasí.

Sportovní družstvo mužů se v celkovém hodnocení GP okresu Hodonín umístilo na 6. místě z 20 družstev.

V pátek 24. srpna jsme na hasičské zbrojnici zorganizovali přátelské posezení s hasiči z DHZ Radošovice.

O víkendu 7.-8. září jsme byli na výletě. Vyjeli jsme v pátek brzy ráno. Jeli jsme na Slovensko do Turzovky. Odpoledne jsme přešli zpět do Čech. V Rožnově pod Radhoštěm jsme navštívili Dřevěné městečko. V sobotu jsme lanovkou z Trojanovic vyjeli na Pustevny. Společně jsme prožili příjemný víkend.

V říjnu připravujeme tradiční sběr železa.

Iveta Lungová, Ing., *jednatelka SDH Svatobořice*

Spartaku začala nová sezona 2012/2013

**Po nepříliš oblíbené letní přípravě plné běhání, dřiny
a potu vstupuje Spartak do nové sezony.**

V minulém ročníku jsme prožili jednu velkou radost a jedno velké zklamání, když se nám na jedné straně povedlo postoupit s mužstvem dorostu, ale na druhé straně jsme prožili bolestný pád našeho A mužstva, které se po jednoročním pobytu v nejnižších patrech krajské soutěže propadlo zpátky do okresu.

Do letošní sezony v okresním přeboru nastupuje naše Áčko pod vedením nového trenéra. Výbor Spartaku do této pozice dosadil pana Zdeňka Bobota, který už v minulosti na naší lavičce působil. Pod jeho vedením se hráči z A i B družstva spojili a třikrát týdně se poctivě připravovali na letošní sezonu. Nutno dodat, že oproti posledním letům se kádr znatelně obměnil a omladil. Odešlo několik hráčů základní sestavy a na jejich místo jsou postupně dosazováni mladí kluci, kteří v nedávné době ještě hráli za náš dorost.

Myslíme, že takto zvolená cesta je správná a do budoucna velmi přínosná, ačkoli současné výsledky nejspíše nebudou takové, na jaké byli naši diváci a fanoušci zvyklí. Ale věříme, že vše se co nejdříve poddá a zase budou kluci sbírat tříbodové výsledky. Po pěti kolech jim patří jedenáctá příčka, když jednou vyhráli, dvakrát prohráli a dvakrát remizovali.

Co se týče naší „juniorů“ neboli Běčka mužů, ti jako každoročně bojují ve III. A třídě. I sem přibýlo několik nových mladíků opustivších dorostenecký tým. V loňském ročníku, a především

na jaře, jsme si zvykli na poměrně slušnou hru a s ní spojené pěkné výsledky. Věříme, že i letos se na ně povede navázat a po několika letech nebudeme bojovat o záchranu. Prozatím obsazují devátou příčku s dvěma výhrami, remízou a dvěma porážkami.

Velkým otazníkem bylo, jak si poradí náš dorost ve vyšší soutěži v okresním přeboru, zvláště poté, když jeho řady opustili někteří šikovní hráči. Ale kluci nás velmi příjemně překvapují. Po pěti kolech jim patří druhá příčka, protože jen jednou odešli poraženi a získali čtyři vítězství. Snad se jim povede tuto šňůru udržet co nejdéle a bojovat zase o příčky nejvyšší. Bylo by to skvělé.

Soutěž žáků je teprve v začátku. Po prvním kole, v němž starší žáci porazili Starý Poddvorov 2:0, drží díky horšímu skóre čtvrtou příčku. Stejnou pozici okupují i mladší žáci, kteří si premiérový vstup do sezony osladili výhrou 4:1 nad Žeravicemi. A soutěže přípravek ještě nebyly rozehrány. Rád bych zde napsal, že jsme velmi rádi za naši opravdu širokou základnu mladých nadšených chlapců, kteří rádi chodí trávit svůj čas na našem krásném hřišti a rozvíjejí tak své schopnosti individuální i kolektivní.

28. září na svátek svatého Václava Spartak pořádá fotbalový turnaj, kterého se zúčastní spousta kluků a mužů, především těch, kteří nehrají závodně. Budeme rádi, když se přijdete podívat a pobavit se s námi. Čeká na Vás bohatý program plný zábavy a fotbalového ducha. Věříme, že podobně jako loni uvidíme spoustu krásných fotbalových momentů a společně prožijeme spoustu pěkných podzimních chvil.

Přejeme Vám příjemný podzim ať už u nás při sledování zápasů našich hráčů, nebo doma či kdekoli jinde. Děkujeme všem sponzorům a fanouškům za hojnou podporu a doufáme, že svou přízeň nám zachováte i nadále. Jsme rádi, když se k nám rádi vracíte, protože pro Vás chceme hrát fotbal a Vás chceme bavit příjemným a pohledným fotbalem a vítěznými výsledky. Užijte si všichni všední i fotbalové dny a těšíme se na Vás v našem útulném areálu.

Petr Šťastný, Bc.

Ilustrační foto

TJ Sokol Svatobořice v létě aktivní

Dny se krátí, my sklízíme úrodu ze svých zahrádek a přitom si tiše povzdechujeme, jak nám to jaro i léto uteklo a my tu máme zase podzim.

Dne 17. června naše děvčata odjela do Brna cvičit sletovou skladbu, se kterou se měla regentovat na 15. všesokolském sletu v Praze. Když jsme před dvěma roky cvičily právě v Brně skladbu Kaleidoskop, nebyly jsme moc spokojeny s organizací celé akce. Oproti Trenčínu, kde jsme cvičily o 14 dní později a kde bylo všechno výborně zorganizované, kde jsme si vychutnaly krásného města Trenčína, Trenčínského hradu. Ale tentokrát Brňané mile překvapili, snad jenom příliš dlouhotrvající průvod, který se jim zdál o to delší, protože bylo velké vedro, trochu pokazil náladu.

K ukončení školního roku jsme připravili táborák spolu s MC Krteček a svatoborskými hasiči. Přišlo mnoho dětí, účast byla velká. Děti soutěžily, závodily, házelo se na cíl, chodilo po chůdách, prolézalo tunelem, malovalo. Každé dítě dostalo razítko. Když byla kartička plná, šlo si pro odměnu. Když jsem viděla ty rozzářené dětské oči, neubránila jsem se tomu, abych se nevrátila do našich dětských let. I my jsme soutěžili a závodili. Takový důlek plný barevných kuliček, a když tam byla skleněnka nebo olověnka a podařilo se nám

ji „vybít“, to bylo panečku něco. Naše štěstí nebralo konce, když jsme si donášeli domů plný pytlík barevných kuliček. Nutno podotknout, že naše radost s námi nesdíleli rodiče, protože tušili jedno, že až ta kuličkománie skončí, že kuličky budou všude, jenom ne tam, kde mají být, tj. v plátěném pytlíku.

A tak se občas stalo, že když se jeden z našich rodičů obouval, zaznělo poněkud jadrnější slovo, které se jinak k nám nedostalo, a my jsme správně tušili, že právě jedna z těch nešťastných kuliček je v botě jednoho z rodičů. Tak to je jenom takové malé srovnání. Na jednom jsme se s těmi malými caparty my starší shodli. Když se začalo opékat, že ty umouněné, do červena opečené špekáčky nám chutnají výtečně. Celou akci zajišťovala jenom část našich členek, ta druhá se chystala na 15. Vsesokolský slet do Prahy.

A s jakými dojmy se vrátily? Unavené, ale spokojené, počasí si s nimi pořádně zalaškovalo. Vedro střídal déšť, ale ani to nemělo vliv na dobrou náladu. Celkovou atmosféru vám v samotném článku popíše sestra Miluše Přikrylová,

kteřá se zúčastnila několika sletů, tentokrát tam nebyla jako cvičenka, ale jako divák. Ještě bych chtěla poděkovat Majce Antlové, která doposud všechny skladby s námi cvičila. Ceníme si toho, že dokáže všechny ty názvy cvičebních úkonů přeložit do pro nás srozumitelné řeči a potom je to už na nás.

Dne 27. Června se jelo do Mikulčic na představení zpěvohry Cesta zarúbaná, kterou Mikulčané nastudovali u příležitosti 100. Výročí narození Fanoše Mikuleckého. Každá jeho písnička je krásná, ale když jedna následuje druhou, najednou se nedostává slov. Celý program byl jedním velkým pohazením po duši.

Za týden jsme ve Vacenovicích soutěžily v tanci Seniordance, kterou Mikroregion Nový Dvůr pořádá pro účastníky starší 55 let. Dostalo se nám důvěry od místostarostky Ing. T. Čičákové, abychom zde zastupovali naši obec. Soutěžilo se ve valčíku, polce, slowrocku, waltzu a libovolném tanci. Naše děvčata obsadila čestné 4. Místo. Ale zde

nešlo o podání vrcholných výkonů, ale o to, aby se lidé zase sešli, pobavili se a popodívali si. A tak se soutěžilo, tančilo, povídalo a bylo to moc pěkné.

V minulých příspěvcích jsme našim jubilantům přála hodně zdraví. Teď budu přát také zdraví, ale nejdříve uzdravení našemu starostovi Jarkovi Bůžkovi, který už delší dobu zápasí s nepříjemným onemocněním. Přejeme mu brzké uzdravení, aby za námi mohl přijít a hlavně ať si může co nejdříve hodit flintu přes rameno a jít do toho svého milovaného lesa.

Tak, a to je všechno k naší činnosti na poslední období. Když se ohlédneme, pořád se něco dělo, když se podíváme před sebe, zase se nudit nedáme. Začneme 16. září zahájením cvičebního roku ve Velkých Bílovicích a skončíme zpíváním u stromčku a pochodem za prasátkem. Čas plyne jako voda a já se už teď, protože už nebudu mít příležitost, pod ten stromček zvu, i když sluníčko ještě svítí. Přijďte všichni, budeme se na vás těšit.

Marie Mrkývková, členka TJ Sokol Svatobořice

XV. všesokolský slet Praha

Sletový týden si připomeneme očima účastnice Miluše Příkrylové.

Letošní výročí 150 let od založení Sokola oslavili Sokolové důstojně pohybem. Největším svátkem a vyvrcholením oslav byl sletový týden v Praze. Hlavní program proběhl na stadionu Eden Synot

Tip Aréna Praha. Cvičenci přijížděli již v sobotu, ubytovali se ve školách a tělocvičnách Sokola. Z naší Jednoty se zúčastnilo 9 žen, které cvičily ve skladbě Česká Suita.

Účastnice všesokolského sletu.

V neděli se po šesti letech v centru metropole opět seřadil dlouhý průvod. Vycházel z Václavského náměstí, Národní třídou, přes Smetanovo nábřeží k Rudolfinu, Pařížskou na Staroměstské náměstí, kde se zpívalo, tančilo a bylo veselo. V čele průvodu přicházeli vlajkonoši s historickými prapory, následovali hosté ze všech kontinentů, pak cvičenci ze 42 žup. Celkem 15 000 Sokolů prošlo před předsednickou tribunou u Ru-

Naše ženy v průvodě.

dolfina. Účast zahraničních Sokolů byla přímo manifestací.

Odpoledne se uskutečnila pro cvičence prohlídka chrámu sv. Víta na Pražském hradě, pro zájemce zde byla mše svatá, kterou celebroid kardinál Dominik Duka.

Večer vyšel v noční rozzářené Praze z Tyršova domu lampionový průvod k Petřinské rozhledně.

Po celý následující týden se konaly zkoušky jednotlivých skladeb na stadionu Eden. Je to nejmodernější stadion v České republice a vyhovuje pro hromadná vystoupení. Je v něm 21 000 míst k sezení.

Kulturní program probíhal na mnoha místech, konaly se výstavy s názvy Sokolská symbolika, Pod křídly Sokola nebo Dějiny a současnost Sokola. Výstava uměleckých děl od akad. malířů byla věnována legionářům za 1. světové války.

Koncerty sokolských pochodů zahrála Hudba hradní stráže a Policie ČR. V Divadle ABC bylo představení Prodaná nevěsta, navštívit jsme mohli představení loutkových divadel nebo se zúčastnit jiných aktivit.

Pódiová vystoupení se konala v Tyršově domě na nádvoří, na Staroměstském náměstí a u stadionu Eden.

Jejich program nabídl zajímavá představení z oblasti aerobiku, tance, rocken-rolu, sportovní gymnastiky. Vystupovali cvičenci všech věkových kategorií, vystřídal se na nich velké množství skupin. Nejpočetnější zahraniční skupina byla z Dánska, početné byly také skupiny z Ameriky, Slovenska, Švýcarska, Rakouska, Ruska i odjinud.

Mezi jejich vystoupení se střídaly skupiny z našich žup. Program byl celkově velmi pestrý. Účinkovaly i sokolské folklorní soubory Vycpálkovci, Formani, Odra, Rozmarýnek, Dykyta, Dolina nebo Kyčera. Každý z nás měl možnost si vybrat program podle svého zájmu, vstup byl volný.

Ve čtvrtek 5. července ve 21.00 hodin byl zahájen starostkou COS ing. Hankou Moučkovou na stadionu Eden první program XV. Vsesokolského sletu. Za doprovodu hymny byla vztyčena vlajka a pak bylo zahájeno cvičení. Byť déšť provázel polovinu programu,

cvičenci, jak mládež, tak i senioři, byli disciplinováni a program proběhl, jakoby nepohoda vůbec nebyla.

V pátek 6. července již za krásného počasí byl další program sletu zahájen v přeplněném stadionu ve 14.00 hodin. Volná místa zůstala jen na několika nezastřešených místech, kde letní slunce opravdu hodně pálilo.

Následoval krátký projev náčelnice a starostky. Ta přivítala a pozdravila cvičence i diváky. Pak přišla vlajková četa, kterou vedl náčelník, a opět za doprovodu hymny byly vlajky vztyčeny.

Poté na plochu nastoupili senioři. Jejich pochod je vždy vyrovnaný a tak tomu bylo i nyní. Představili se ve skladbě Jen pro ten dnešní den. Cvičili na hudbu složenou z melodií českých filmů. Na taneční část ve skladbě se divákově dobře dívalo i poslouchalo.

Následovala skladba pro mladší děti s názvem Člověče, nezlob se. Děti měly modré oblečky, chlapci červenou kšiltovku. Jako pomůcky jim sloužily barevné kruhy, s kterými cvičily a různě se na ploše měnily a zařazovaly podle barev. Na plochu spontánně přiběhly a na závěr zase vesele odběhly.

Pak jsme viděli skladbu s názvem Ať žijí duchové! Byla vytvořena pro děti věku předškolního a mladších školáků s rodiči. Pomůckami při cvičení jim byly kyblíky, které přenášeli, bubnovali na ně a různě si s nimi hráli. Působivé bylo, že každá skupina cvičila něco jiného, ale vše bylo velmi dobře provedeno.

Další skladbu s názvem Radostná země tančilo 31 folklorních souborů, byly hlavně z Moravy.

V pořadu byly zastoupeny tance valašské, slezské a české. Zpestřily je melodie lidových písní. Folklorní pořad byl příjemným oživením sportovního pořadu tohoto dne.

Mladší žákyně se uvedly skladbou Jonatán. Skladba byla zaměřena na sportovní gymnastiku, děvčata cvičila při známé písni Sluchátko s chutí a velmi dobře. Za cvičební pomůcky jim sloužily bedny a textilní psi v podobě pohádkového Jonatána.

Po nich na plochu stadionu přišli nejmenší a nejmladší cvičenci s rodiči. Společně se představili skladbou Muzikantská písnička. Jak přicházeli, diváci je vítali potleskem. Rodiče si přinesli žluté hadice, z nichž vytvářeli houpačky a různé překážkové dráhy. Skladba začínala písní Žízala, kterou nazpívala D. Patrasová.

Program pokračoval skladbou pro ženy s názvem Česká Suita, která byla autorkami Čihákovou, Velimskou a Třesnákovou komponována na hudbu Antonína Dvořáka. Cvičenky zaplnily celou plochu stadionu. Hudba našeho světoznámého hudebního skladatele byla vážná, důstojná, cvičenky pohybem dobře reagovaly na hudební melodii a na ploše vytvářely překrásné obrazy. Ženy si zasloužily velké ovace diváků.

Ale celodenní program zdaleka ještě nekončil...

Další skladba – Dávej a ber – byla pro starší žákyně a dorost. Pomůckami byly žíněnka, talíře a stuhý. Dívky s pískotem vběhly ze všech stran na stadion, jejich skladba byla rychlá, dynamická, odpovídající jejich věku.

Se svou skladbou Chlapáci si velmi dobře poradili muži. Na ploše vytvářeli krásně vyrovnané šipky, ukázali těžší cviky s vyhazováním cvičenců, vše zvládli velmi dobře.

Po mužích cvičily dorostenky a mladší ženy skladbu Nebe nad hlavou. Oblečeny byly v bílém,

měly kalhoty a halenu olemované modrou látkou. V jejich náročné skladbě byla pomůckou švihadla. S jeho pomocí prováděly cvičenky hromadné přeskokování, podlézání a byly stále v tempu. Toto byla určitě jedna z nejlepších skladeb.

V druhém programu se vystřídaly tyto skladby: Muzikantova písnička (cvičili rodiče a nejmenší děti), Ať žijí duchové (mladší děti, školáci a rodiče), Člověče nezlob se (mladší děti), Jonatán (starší žákyně), Dávej a ber (starší žákyně a dorostenky), Nebe nad hlavou (dorostenky a mladší ženy), Česká Suita (ženy), Jen pro ten dnešní den (senioři), Chlapáci (muži) a Radosná země (folklorní skupiny).

Zakončení programu bylo vytvořeno nástupem zástupců ze všech skladeb. Cvičenci s talíři utvořili plný kruh a ostatní přiběhli a zařazovali se do kola kolem nich. Tím utvořili krásný barevný obraz.

Na XV. všesokolském sletu bylo prezentováno to nejlepší, co moderní tělovýchova dokázala připravit. Krásnou choreografií hromadných skladeb, předvedení sokolských uměleckých souborů, pódiových vystoupení a dalších doprovodných pořadů.

Sokolský slet, to není jen sportovní akce, je to umělecko-sportovní dílo. Každé vystoupení stálo mnoho lidí velkou prací a vynaloženou velkou vůlí. Diváci měli možnost při skladbách vžít se do děje a užívat si estetické zážitky, které zůstávají všem dlouho ve vzpomínkách.

Na závěr celého sletu poděkovali náčelnice, náčelník a starostka Sokola všem cvičencům a divákům. Starostka se rozloučila pozdravem Nazdar!, odpověď dostala jak od cvičenců, tak od diváků mohutným provoláním Zdar!

Miluše Přikrylová

*V sobotu 15. prosince 2012
srdečně zveme spoluobčany na oslavu*

150. výročí založení Tělocvičné jednoty Sokol a 80. výročí boxu v naší obci

Slavnostní program se uskuteční v prostorách obecního kulturního domu.

Všechny srdečně zvou Sokoli a boxeři.

Poslední sezóna...?

První zápasy podzimu jsou už za námi a kuželkáři z Mistřína se opět snaží o nejlepší výsledky v novém ročníku.

Po letní pauze, která nabídla spoustu zajímavých turnajů napříč celým krajem, jsme zahájili novou sezonu v září. V základních sestavách proběhlo několik změn. Družstvo „A“, které v minulém ročníku skončilo na pěkném třetím místě v 3. lize mužů, vstoupilo do sezony s vyššími ambicemi a snahou o kvalitní umístění v tabulce. Áčko reprezentují hráči: Zbyněk Bábiček, Stanislav Polášek, Zbyněk Cizler, Radek Blaha, Marek Ingr a Luděk Svozil. Družstvo „B“ skončilo v minulém ročníku na výborném 2. místě v Jihomoravském přeboru 1. třídy. Nový ročník chtějí hráči získat ještě více, tak doufejme, že se snaha hráčů uplatní. Běčko reprezentují: Radim Holešinský, Roman Macek, Adam Pavel Špaček, Josef Vinklár, Václav Luža, Jakub Cizler, Zdeněk Sedláček, Jaroslav Polášek. Družstvo „C“ hrající Jihomoravský přebor 1. třídy bylo doplněno o bývalé dorostence, kteří se budou snažit pomoci stávajícím hráčům o dobré výsledky v Krajském přeboru. Céčko reprezentují: Ivan Blaha, Vladislav Kozák, Jiří Matyáš, Petr Khol, Roman Štastný, Václav Luža ml., Dennis Urc, Drahomír Urc, Kateřina Blahová, Kateřina Lužová. Družstvo dorostenek pod vede-

ním Jakuba Cizlera soutěží ve 2. lize dorostu. Dorostenky: Kristýna Šedová, Martina Miškeříková, Tereza Hykšová, Nikola Grégrová.

Během letního odpočinku se na kuželně muselo provést pár drobných úprav, aby kuželna byla schopna dalšího provozu. Technické vybavení kuželny je ze 70. let a menší modernizace počítačů proběhla v letech devadesátých.

Sezona 2012-2013 je s velkou pravděpodobností poslední na stávající dvoudráze. Kuželna Sokola Mistřín má technické osvědčení drah platné s výjimkou do konce sezony v roce 2013. Další pokračování kuželek v Mistříně není vůbec jasné!

Naše maximální úsilí o získání dotace na nové moderní čtyři dráhy nemá šest let výsledek. Hlavním důvodem je nejasné přerozdělování dotací z MŠMT a špatná ekonomická situace v ČR. Kuželna patří mezi nejstarší v kraji a technický stav nebude v příštím roce odpovídat novým předpisům. Tak si sezonu užijme s maximálním nasazením...

Děkuji všem příznivcům a bývalým hráčům za podporu v odehraných utkáních. Hodu ZDAR!

Adam Pavel Špaček, Bc., DiS., mluvčí kuželkářů

III. ročník brokového přeboru MS Niva

Příroda

*Milujte překrásnou přírodu,
ona je zárukou vašeho žití,
chraňte ji jak svoji zahradu,
kde rostou stromy a kde voní kvítí.
Kdo nemá rád přírodu, nebude ho miti ráda,
uchystá mu pohromu, ukáže mu svoje záda.
Může žít příroda bez člověka? Ano.
Zamysli se už člověče!*

*Obráceně to nejde, to je nám známo,
voda do kopce neteče!*

*Bohatý, chudý, zloděj i poctivec,
každý druhému něco vyčítá.*

Kdo asi mít bude pravdu nakonec?

Příroda, ta nám to všem spočítá.

*Hlušeč svoji pravdu má, ekologa nevnímá,
o přírodu nemá zájem, ničí vše,
co bylo rájem.*

Třetí ročník našeho brokového klání O putovní pohár Mysliveckého sdružení Niva klání jsme uspořádali 1. září 2012 na střelnici v Mutěnicích.

Počasí nám také přálo, přestože téměř celý pátek popršel až do soboty rána. Scházeli jsme se

postupně na střelnici a deštík pomalu ustával. To bylo znamení hezky prožitého dne.

Celkem se sešlo 21 členů společnosti ve stanovenou dobu, soutěž mohla začít. Vítěz brokového přeboru obdržel „Putovní pohár MS NIVA“

Soustředění před soutěžní střelbou.

a také pro první tři místa byly připraveny věcné dary.

Všichni střelci při nástupu dostali instrukce, jakým způsobem bude letošní brokový přebor

na asfaltové terče probíhat. Stříleli jsme jako vloni lovecké kolo. Před vlastní soutěží si střelci mohli natrénovat stanoviště, jak létají holubi a jakým způsobem budou střílet. Vysoká a nízká věž pro nás byla připravena, mohlo se začít „soutěžit“.

Nálada mezi členy panovala veselá, nebylo co ztratit, toto přátelské klání je spíše věcí

společenskou. Ovšem mezi členy společnosti jsou velmi dobří střelci, proto také musel proběhnout rozstřel o druhé až páté místo. Na prvním místě se umístil Zdeněk Jelen, na druhém místě Filip Pohanka a na třetím místě Dušan Hasala. Bramborovou medaili si v tomto roce odnesl Ing. Jan Polcr. Vyhlášení výsledků přeboru a předání cen vítězům proběhlo na Kulturním domě ve Svato-

bořicích. Také jsme si připravili, řekla bych, pěknou tombolu a občerstvení pro všechny účastníky.

Myslím si, že se nám naše střelecká akce vydařila, všichni jsme se dobře pobavili a těšíme se na další ročník. Na putovním poháru máme spoustu volného místa pro jména vítězů!

Všem přeji mnoho střeleckých zážitků a hodně píce při přípravě na IV. ročník!

Lenka Lípová,
MS NIVA Svatobořice-Mistřín

Pozorní diváci.

Skautský den

Na nedělní odpoledne 9. září připravili skauti ve spolupráci s Krtečkem a SDH Svatobořice pro děti spoustu zábavných soutěží a atrakcí.

Již v poledne vyrostla na hřišti pod kostelem horolezecká stěna i další atrakce jako lanovka, trampolína a pak se ve tři hodiny mohlo začít. Počasí se letos vydařilo a bylo velmi příjemné. Děti

přicházely postupně a celkem se jich sešlo asi 60. Stejně jako minulý rok si každý přišel na své. Účastníci mohli navštěvovat asi 20 stanovišť, na kterých si vyzkoušeli různé dovednosti. Nejvíce byl zájem asi o lanovou sjezdovku, horolezeckou stěnu, zdolávání provazového žebříku, střelbu z luku a ze vzduchovky. Každý měl možnost si za získané body vyměnit nějaké sladkosti v tombole.

Mimo to připravili skauti v klubovně výstavu ze své činnosti k příležitosti výročí „100 let českého skautingu“. K vidění byly nejen fotografie, ale i kroniky, skautské odznaky a nášivky, rukodělné práce dětí, skautské časopisy.

Olda Polášek

Prohlédněte si také fotky
a video z naší činnosti
www.skautkyjov.cz

Momentka z výstavy skautů.

■ K ZAMYŠLENÍ ■

K životnímu jubileu P. Bohumila Měchury (nar. 1922)

Kdysi dávno v mém dětství a začínajícím mládí, někdy kolem roku 1970, jsme s dalšími kamarády ministranty přivezli z domu Františka Němčanského starou černou dřevěnou skříň plnou v modrém papíře poctivě zabalených a dle čísel seřazených náboženských a dobrodružných knih.

Byla to knihovna Legio angelici. Knihovna našich ministrantských předchůdců. Umístili jsme ji i s jejím knižním bohatstvím v našem kostele v místnosti nad sákrstí a příležitostně si tehdy některou z knih zde uložených se souhlasem duchovního správce půjčili.

Ve skříni byl také seznam členů staré ministrantské společnosti. Mezi řadou jmen bylo i jméno Bohumil Měchura.

Nositel tohoto vpravdě „bohumilého“ jména v letošním roce, na svátek sv. Mikuláše, oslaví 90 let

svého plodného a nelehkého života i 65 let života duchovního správce.

Mistřínský rodák P. Bohumil Měchura (narozen 6. 12. 1922) maturoval po ukončení obecné (Mistřín) a měšťanské školy (Šardice) na Gymnáziu v Kyjově v roce 1942. Po studiu bohosloví v Olomouci byl pomocným biskupem Dr. Stanislavem Zelou vysvěcen na kněze 5. července 1947. Primiční mše svatá se pak konala v Mistříně v parku pod kostelem 13. července t. r. Kněžskou službu nastoupil v Náměšti na Hané (1947–1951).

Pak byl jmenován administrátorem v Horním Městě a v Rešově (1951–2010). Jeho duchovní služba byla rozšířena v období let 1975 až 2000 nejen o místo kaplana v Rýmařově, ale v letech 1983 až 2010 také o místo faráře v Rudě u Rýmařova a v Tvrdkově. Od roku 1993 do roku 2002 plnil také odpovědné a nelehké úkoly děkana v Bruntále.

Při příležitosti přípravy tohoto článku jsem navštívil jubilanta v jeho rodném domě v Mistříně na Dědině. Jak slíbil, očekával mne v dobré náladě, byť vytržen z tvůrčí práce. Na stole byly rozloženy materiály, jež tvořily knihy, rukou psané poznámky, starší i nové fotografie. Byl jsem překvapen jeho čílostí, ochotou i přívětivostí, bystrým úsudkem, pamětí i připraveností na naše setkání. Vzpomněl jsem si, jak jeho osobnost a neobvyklou vnitřní sílu příznačně charakterizoval MUDr. Radovan Staněk z Horního Města slovy: „Náš pan děkan? Dle fyziognomie sice nenápadný malý muž. Ale jinak člověk silného nezlomného ducha, kterého nezlomily ani tvrdý jesenický kraj, ani padesátá léta, ani období normalizace. Jeho skromnost, obětavost a laskavost navždy zůstávají v našich myslích i srdcích. A vždy budeme na našeho vzácného duchovního pastýře vzpomínat, i když ho nemoc zpět navrátila do jeho rodné a milované jižní Moravy.“

Devadesátiletý muž, jenž se před 2 roky vrátil do své rodné obce na odpočinek, měl připraveny 2,5 hustě na mechanickém stroji popsané stránky odpovědí na desítku zvědavých otázek.

Hned zpočátku mne zajímalo, jaké by bylo jeho celkové ohlednutí na téměř 60 let působení na jednom místě. „Normálně se to nestává, aby někdo byl tak dlouho v jedné farnosti či na jednom místě. Ale být duchovním otcem pro tři, čtyři generace, to je krásný pocit. Všechny znáte. Jste jejich a oni jsou vaši, i když jejich náboženský život není aktivní. Mezi nimi je pak malé stádečko věrných, pro které stojí za to žít. Tak jsem si zvykl a zůstal tam, kam se nikdo nežene. Je také pravda, že starý strom se těžko přesazuje. Až přišel čas, že stádečko řeklo, že je čas si odpočinout...“ zněla odpověď.

Poté jsem v dotazech sledoval jeho životní pouť a osudy.

Důstojný pane, jak vzpomínáte na své dětství? „Jako v každé rodině, kde bylo pole, jsme všichni pomáhali doma, na poli. Byli jsme 4 děti... Cho-

dili jsme do naší staré školy, kde nás vítal nápis, heslo Komenského: Pojd, ó dítě, uč se moudrým býti! Tam jsem navštěvoval 6 tříd. Řídícím učitelem byl starý pán, Konstantin Volařík, který přísnou kázní vedl školu. Jinak vzpomínám na další učitele, manžele Macůrovy nebo milou paní učitelku Šimečkovou. Náboženství nás nejdříve učil kaplan P. Ferdinand Půr, podnikavý člověk, s jeho pomocí se začaly v Mistříně promítat v hospodě u Macků první filmy, němé!

Volný čas jsme trávili na sklepách. To byl zvlněný prostor na druhé straně silnice, tady v Mistříně od bývalého statku až po starou hasičskou zbrojnici, kdysi stojící u cesty v dolní polovině návsi. Dodnes je poblíž toho místa studna. Tehdy tam byl ještě malý rybníček. Luža. Byl to prostor zarostlý keři a akáty. To byl přímo pohádkový areál pro hry velkého zástupu dětí, vždyť tu byly početné rodiny... Po válce sklepy musely ustoupit modernizaci silnice a návsi.“

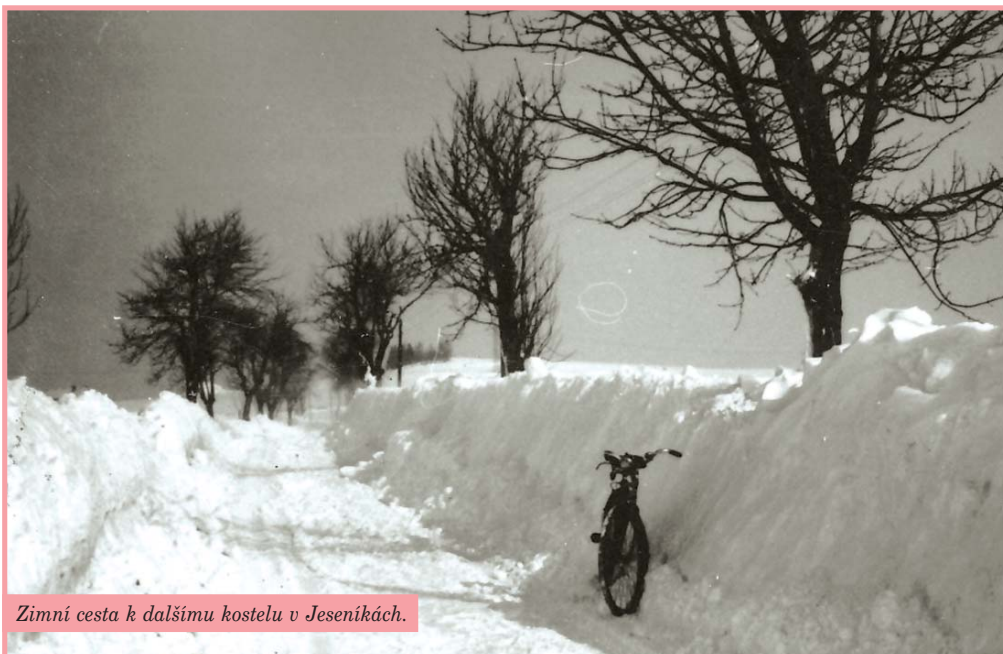
Co Vám přinesla doba studií? „Nadanější děti posílali z naší obecné školy do měšťanky v Šardicích. Tam jsme dojížděli, celá skupinka, na kolech. Po roce jsem byl přijat do 2. třídy kyjovského gymnázia, kde jsem v roce 1942 maturoval.“

Jak se P. B. Měchura vyznal, ve vyšších třídách už studenti plně vnímali politickou situaci v Evropě i hrozbu nacismu. Sítilo v nich národní uvědomění, společně rozvíjeli spolkový život, hráli divadla s vlasteneckou tematikou. S radostí vítal, že rostl také náboženský život. V Mistříně byl v závěru 1. republiky prodloužen kostel, který se stal s panem radou Janem Sigmundem, místním farářem, v dalších letech hradem pravdy.

Naopak s lítostí vzpomíná, že za protektorátu nastal útlum veřejného života. Všechno bylo zakázáno, zůstal jen folklór a i ten v omezené míře (třeba hody) a kostel. V něm byli lidé vedeni k obětavému nasazení a vztahu k rodině a vlasti. Uvé-

P. Bohumil Měchura.

Zimní cesta k dalšímu kostelu v Jeseníkách.

domoval si, že hrůza doby se občanů dotýká zblízka v podobě Internačního tábora ve Svatobořicích.

Přesto uvítal, když náhradu za ztracený spolkový život klukům poskytla ministrantská organizace Legio angelica (Andělská legie). Chlapců v ní bylo vždy kolem 20 a mívali pravidelné schůzky s různým programem, při nichž se dovedli i zabavit. Připomíná, že z této doby pocházejí i naši čtyři kněží – rodáci z Mistrína.

A tak se dostáváme k otázce: jak jste se dostal ke studiu bohosloví? „Po zrušení vysokých škol Němci se podařilo zřídit Biskupské učiliště pro budoucí kněze v Olomouci. Bylo to nadějně, ale přišlo tzv. totální nasazení na práce, a tak bohoslovců zbylo, většinou ze zdravotních důvodů, jen několik v každém ročníku. Tak se učiliště udrželo a zprostředkovalo možnost pokračovat ve studiu po válce.“

Ještě v roce 1945 byla obnovena Bohoslovecká fakulta a s ní i celá stará universita v Olomouci. Tam jsem v roce 1947 studia ukončil a na svátek sv. Cyrila a Metoděje jsem byl vysvěcen. Dne 13. 7. měl svou první mši svatou, v mistrýnském parku pod kostelem.“

První, kaplanské místo nastoupil v roce 1947 v Náměšti na Hané, kde působil do roku 1951. Dle jeho vzpomínek Náměšť byla živou farností s výborným panem děkanem. Prožil zde ještě půl

roku svobodného života církve. Tady se mnoho naučil, získal dobré přátele. Ale tady také prožil Únor 1948 a bolestné změny. Na Hané byly velké sociální rozdíly, rozdělení lidí, útlak věřících byl velký.

Nastaly neblahé časy i významné změny v životě společnosti i P. B. Měchury. Na další duchovní službu byl poslán do pohraničí.

„Přeložení přišlo náhle, nečekaně. Ke konci listopadu 1951 bylo povoláno asi 100 kněží do PTP a bylo třeba je nahradit. V pátek ráno přišla z Olomouce výzva a v neděli 2. 12., na první neděli adventní, jsem už sloužil poprvé mši svatou v Horním Městě u Rýmařova.“

Druhou přidělenou farnost – Rešov – jsem ten den nestihl. Byla to pro mne naprosto neznámá země, nikdy jsem ta jména míst neslyšel. Byly to těžké a smutné začátky a doba. Obecně o pohraničí platí, že je to nešťastné území. Okraj Jeseníků znamená drsnější podnebí. Lidé, noví, z různých konců republiky, bez tradic, jen pomalu se srůstali. Stálá nejistota, zda je to jejich, dlouho nepřilnuli k tomu kraji a neopravovali, neudržovali domy, provázela je chudoba a alkohol. Lidské vztahy také ubohé. Výstižný je název seriálu: Zdivočelá země.“

Jak tam vypadala náboženská situace? „Z počátku se lidé drželi, zvláště přesídlenci z Valašska, ze Slovenska a rumunští Slováci. Poslední boží-

tělový průvod po vesnici jsme měli v roce 1957. Postupně však lidé podlehli ideovým nátlakům a náboženský život upadal.

Pražské jaro přineslo i tam oživení náboženství, ale brzy na to, za normalizace, všechno padlo, náboženství ve škole skončilo a lidé přestávali chodit do kostela. Dá se říct, že jeden hlídal druhého, obavy převládly. Podařilo se jim náboženství omezit na minimum. Velké, kdysi i krásné kostely a v nich nic, v neděli 25 lidí a ve vesnicích 5 až 10. Byl to pro duchovního správce velmi smutný pohled.“

Jak jste mohl v takové situaci udržet ty kostely? „Všechny naše objekty začaly chátrat a v sedmdesátých letech nastal čas oprav. Pomocí brigádnických čet z vnitrozemí (z Valašska a Slovácka) se nám podařilo všech 9 budov celkově opravit. Konsistoř v Olomouci nám dala peníze na materiál. Církevní tajemník dal povolení s poznámkou, že se nesmí nic stát! A příklad brigádníků probudil i naše lidi, že se trochu vzpamatovali a zapojili se do práce. Obětavě a zdarma. Po revoluci v roce 1989 nastaly velké změny. Přišlo lidské i duchovní probuzení. Na obec i na některé úřady přišli noví lidé, vztahy mezi lidmi se zlepšily. V kostele přibýlo lidí, náboženství jsem předával

na faře... Ale dlouho to nevydrželo. Pro farnost nastaly doby nových, generálních oprav, teď už s pomocí památkářů a dotací ministerstva kultury.“

I proto se v jeho bývalé farnosti – v Horním Městě – sice bez jubilanta, který se kvůli zdravotnímu stavu musel omluvit, o víkendů 20.–22. července letošního roku konaly obecní oslavy spojené s Hornoměstskými hody. Místo dlouholetého působení P. B. Měchury si připomnělo, že již čtyři sta let v obci stojí kostel svaté Máří Magdalény. Tím druhým výročím, které stálo občanům Horního Města za připomenutí, bylo 65. výročí vysvěcení na kněze Otce Bohumila Měchury, jenž většinu života prožil právě na severu Moravy.

„Přišel k nám z teplých krajín a po celou dobu se nemohl vyrovnat se zdejšími drsnými podmínkami, a to jak přírodními, tak lidskými,“ uvedla na slavnosti starostka Horního Města Eva Machová a prozradila, že mnohokrát uvažoval o návratu do svého rodného kraje. „Ale protože to byl člověk nesmírně obětavý, skromný a pokorný, vždy vydržel, překonal překážky a šel dál. Široko daleko nebylo milejšího a hodnějšího faráře a my jsme na to byli patřičně pyšní,“ dodala starostka.

Kostel v Horním Městě.

Kostel v Rudě u Rýmařova.

V roce 2000 byl v anketě občanů Bohumil Měchura zvolen osobností 20. století obce Horního Města. A také díky jeho vědomostem o historii obce byla vydána kniha „Za slávou horního města Hankštejna“. Ta byla posvěcena právě na letošních Hornoměstských hodech.

Náš jubilant velmi dobré znalosti svého druhého domova potvrdil i popisem známého poutního místa, jež spadalo dlouhá léta do jeho správy: „Barokní kostel Panny Marie Sněžné dal v Rudě postavit v letech 1756–1758 uničovský rychtář Jiří Greschenberger na poděkování za záchranu svého života při nebezpečném pádu do rokle v tamním lese. Tentýž donátor vybudoval v roce 1760 na stráni nad kostelem barokní křížovou cestu, výjimečné výtvarné úrovně a zcela ojedinělého kompozičního pojetí. Jednotlivá zastavení vedou od kostela na nedaleký Křížový vrch (589 m n. m.). Sousoší Ukřižování je na vrcholu a je v životní velikosti. Křížový vrch je místem dalekého rozhledu, tvoří dominantu širokého okolí.“

Ruda u Rýmařova leží mezi městy Rýmařov a Uničov v polovině spojovací cesty mezi Tvrdkovem a Dlouhou Loučkou. Kostel je v centru obce.

O vysoké návštěvnosti poutního kostela během věků svědčí proslapaný práh při vchodu do chrámu. Interiér kostela je vyveden ve světlých barvách s mramorovým oltářem a kopií obrazu z římské baziliky Panny Marie Sněžné. V kostele najdeme také sochy sv. Joachima a sv. Anny. Varhany jsou posledním hrajícím nástrojem mistra Schwarze z Města Libavá z roku 1762.

K významným duchovním správcům v Rudě u Rýmařova patřili P. Jan Blokša (správcem byl v letech 1899 až 1901), přítel spisovatele Jaroslava Vrchlického a obnovitel poutního místa P. Antonín Vavroušek, působící zde v letech 1964 až 1983.“

S pozorným hostitelem, významným pamětníkem a vzácným člověkem, P. B. Měchurou, jsem se nerad loučil. Čas našeho plánovaného setkání však vypršel.

Cestou domů přes mistřínskou náves kolem právě probíhajících úprav chodníků u nové hlavní silnice jsem přemýšlel nad vzácným darem. Darem, jenž přináší člověku nejen možnost srovnávat minulost s přítomností i s výhledy do blízké budoucnosti, ale také nedocenitelnou moudrost, duchovní sílu a životní zkušenost.

Závidět se nemá, ale já (přiznám se) v tu večerní chvíli P. Měchurovi tento dar záviděl...

Na závěr svého článku jsem si nechal druhou osobní zdravici paní Evy Machové, starostky obce Horní Město. Na mé přání velmi ráda a vstřícně reagovala dopisem s obsahem: „Milý pane faráři. Dovolte mi, abych Vám poděkovala jménem všech farníků obce Horní Město a celého našeho regionu, že jste téměř šedesát let z pětadesáti odsloužených přinášel vždy jen dobrá slova, ze kterých vyzařovala víra, naděje a láska, i další ctnosti, které nám všem byly příkladem.

V roce 2000 si Vás občané vybrali jako osobnost 20. století naší obce, protože dokázali ocenit Váš krásný přístup ke všem lidem, ať věřícím či nevěřícím.

Vážili si Vašich znalostí, obraceli se na Vás s důvěrou ve chvílích radostných i bolestných.

Pro všechny jste měl slova pochopení, všem bez rozdílu jste se snažil pomoci. Asi jsme Vám to nikdy neřekli nahlas, ale moc si Vás vážíme a jsme

šťastní, že jsme měli tu možnost vyrůstat a žít ve Vaší blízkosti, že jsme měli příležitost poznat člověka takových krásných vlastností, jako jsou pokora, skromnost a obětavost. A i když nám moc chybíte, víme, že život každého z nás pokračuje dál.

Při příležitosti oslav 65. výročí vysvěcení na kněze Vám přejeme hlavně hodně zdravíčka a ještě hodně let zaslouženého odpočinku ve svém rodišti, kam jste se toužil velmi často vrátit.“

PS! Na závěr ještě omluva za chybné uvedení míst působení P. Bohumila Měchury v minulém čísle zpravodaje

Horní Město a Ruda u Rýmařova). (správně má být Rýmařova).

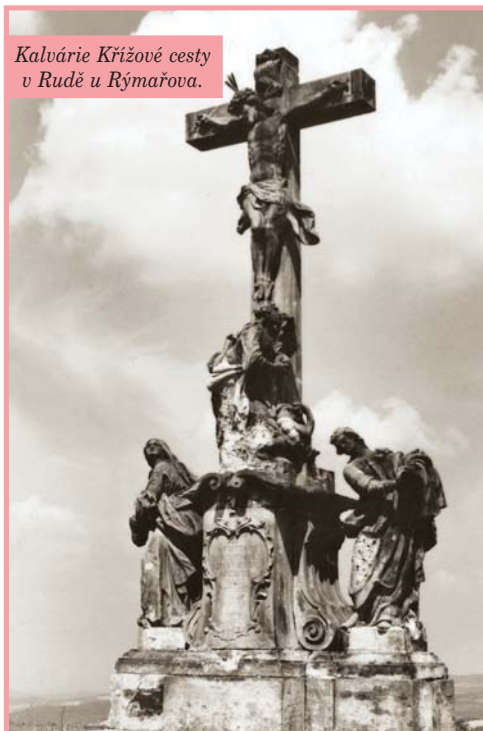
Připravil **František Synek, PhDr.**

P. Bohumil Měchura při oslavě 65 let od vysvěcení.

Jedno ze zstavení Křížové cesty Rudy u Rýmařova.

Kalvárie Křížové cesty v Rudě u Rýmařova.

Z redakční pošty

Je neděle večer. Dost večer. Dole zvoní domovní zvonek.

Jdu otevřít a u dveří pod rohožkou leží na zemi obálka s mým jménem a textem: **PRÍSPĚVEK DO ZPRAVODAJE!** Beru do rukou obálku a dívám se do ulice. Je prázdná, nikde nikdo. Jen dole v zatáčce na Mutěnskou ulici mizí červená koncová světla osobního vozu... Zavírám dveře a myslím si, že pisatel mohl počkat, ale na druhé straně, přinesl zprávu právě včas. Vždyť další číslo zpravodaje právě dokončuji.

Již u pracovního stolu čtu dodaný, rukou psaný text...

„Dobrý večer, nedá mi to napsat malé zamyšlení...”

Je předposlední neděle v září a já se vrátila z jedné obecní akce domů. Jsem ráda, že naše dědina má své tradice a rádi se její obyvatelé při různých akcích setkávají. Ale dnes jsem při Vinobraní měla rozporuplné pocity...

Promiňte, že budu příliš upřímná, ale snad mé postřehy budou stát za zamyšlením!

Chápu a respektuji, že lidské snažení má být ohodnoceno a že v dnešní době není téměř nic zadarmo! Ale když jsem na Vinobraní vzala rodinu, tak: vstup činil 80 Kč, litr burčáku stál taktéž 80 Kč, jeden koláček stál 7 Kč, půllitr kofoly 25 Kč! Záloha na kelímek byla 2 Kč a samozřejmě se nevracela. Skákací hrad – jedno poskákání pro dítě 20 Kč a skákání na trampolině taktéž! Přitom vím minimálně o jedné organizaci z naší obce, která by tyto atrakce pro děti byla ochotna poskytnout zdarma! A tak jediné, co mě po této dnešní zkušenosti napadá, je otevřít si někde poblíž příští rok občerstvení s polovičními cenami nebo rodinu na tuto akci nebrat. Jelikož, dle mého, ceny byly opravdu nelidové...

Soubory, které vystupovaly, měly svá čísla pěkně sestavená a připravená. Ale vadí mi, že nerespektujeme a nevážíme si souborů, které nemají sice taková léta působení, ale zato zkušeností a prestiže na rozdávání. Takové dětské (byť milé) pošťuchování bez úrovně... a nebo už nerozumím venkovskému humoru.

A co se týče nového zpěvníku písní, které zde v obci byly sebrány a vydány a těší se takové slávě!? Škoda, že její tvůrci neumí s pokorou přimnout slova dobře míněné kritiky, zvláště pak, když tato byla provázena též slovy uznání... A naopak si kritiku dobírají!

Je vidět, že všichni ještě máme na sobě spoustu práce; i proto nám všem přeji, ať se nám práce na sobě samých daří...

...nezlobte se, ale z důvodů chránění své rodiny tento článek nepodepíši. Ale shrnutím je, že nejsem z akce vinobraní naplněná radostí, ale divným pocitem: Na co si tu hrajeme? A že bohužel: Neumíme ocenit práci druhých, natož kritiku...”

Překvapen jsem dočetl příspěvek neznámé účastnice dnešního vinobraní. Byť jsem na akci nebyl, i já mám najednou divný pocit, byť jsem si ještě před chvílí myslel, že byla určitě vynikající. To když jsem se telefonicky podvečer spojil s kamarádem a zpěvy u Dufků zněly i na tu dálku přes telefon. Až mně chvíli mrzelo, že jsem dal přednost žehnání základního kamene nové kaple v Bukovanech, a po čase nezavítal na domácí akci.

...teď myslím, že jsem udělal dobře. Z Bukovan jsem si přinesl poznání, že společné úsilí, určitá pokora a obdiv k druhým, překonává překážky, dělá divy a činí život krásnějším i spokojenějším.

František Synek, PhDr., šéfredaktor

Duchny

V redakčním počítači se objevila další pěkná povídka autorky Martiny Bartošové, kterou jsem blíže představil v minulém zpravodaji.

Příspěvek Duchny se vztahuje k blížícímu se adventnímu období s mikulášskými obchůzkami i domácím dráním peří.

Přeji příjemné počtení.

Duchny

Mrzne až praščí. Suky zimů vypadávají z dřevěných vrát. Bledé zašknúřené slunko sa mrzutě rozhlédá po obláčkových duchnách. Důmyslna sa

uculuje na dědinu, ohlédá se po nebi po všech andělech, co zas dělají za neplechu a pozoruje na zemi, jak sa čerti a Mikuláši rychtují na důležitou chvíli pro všechny děcka, malé aj ty odrostlejší. Pátý prosinec. Ale ještě je čas, není ta pořádná pekelná tma na strašení, to enom mamky prolézají skříně a hledají loňské kostýmy, kožuch a mikulášský hábit, estli není prolézly od molů.

„A herdek je!“ pískne mladá paní Motyčková. Drží v ruce kožuch zešitý ze zbytků húní černých ouessantských oveček. Čuchá k temu, jak susedův Azor k přes plot hozenýj itrnici.

„Co sa ti nezdá?“ ptá se manžel Motyčka.

„Nejak to smrdí,“ opáčí jeho drahá žena.

Motyčka strčí frňák do rukáva, který mu manželka nastrkuje pod nos.... „Šanel číslo šest!“ prohlásí.

„Trúbo, pět!“

„Šest nebo pět, smrdí to všechno stejně! Ale vedle Jožinova stará, ta je proslulá šanelem pět, chlapů měla šest, tož si to pletu,“ řekne Motyčka a radši ide na dvůr štípat dřevo.

Za ním dopadají sakry a hromy, protože Jožinova stará, ináč suseda Motyčkových, je známá né enom šanelem pět, ale už je dvakrát vdovú a zbytek jí račí utékl. Poslední Josef jí ostál, ale enom proto, že je žárlivý jak Othelo a velice černý. Prej jeho předci sú z jižních zemí. Kdoví jak to je,

ale Jožova stará sa tváří spokojeně a parfém už nemění.

A v masně všeckým vykládá, že Jožinova žárlivost jí velice impónuje a že si dal fotku na profil fejsbúku. Místo Josef Pletánek napsal José Plet, a psaly mu robky až z Kuby. Tetky, co stály okoličně, sice nevěděly co a kde to je, ale přikyvovaly, přitem kupovaly salámy a klobásy vonavé. Motyčková ještě blíž přistrčí na hubu kožuch, že ju chlupy zalechtají až v nosních dírkách, rozkýchá sa. „Zatrolený kožuch. Marku!“ zahuláká na syna do obýváku.

„Co jé?“ obékne se mladý Motyčka, ale hubu od televize neodlepí.

„Pod si to nachystat, já sa ti na to vyprndu, idu drat ke stařence péří,“ upozorňuje svoju ratolest Motyčková.

„Za chvílu,“ zahúká Mareček a vyhodí nohy na stůl.

Motyčková vyrazí do tmy, sníh jí křupe pod sněhulama. Zima jí zalézá pod nehty. U stařenky na dolním konci dědiny sa svítí, baby už přemílají všechny nezúčastněné, koštují koláčky, domácí punč a horký grog. Uzené z pašika přezvykují mlsno, až jim v pantech praská.

Dere sa péří. Kdo chce kýchnut, mosí rychle na chodbu, aby sa chmýří nerozlétalo po celěj címře. Stonky sa hážú pod stůl do beden. Potom

budú dobré na podprdelníky. Babky štěbetají jak vlaštovky na drátě, do toho nekerá zanotuje anebo si pustí starý gramofón, kerý si stařenka Motyčková velice považuje. Na něm sa překulila nejenom všecka dechovka, co na Moravě hraje, ale řádl na něm vinyl Býtlů, Martičky Kubišové, Péti Nováka a všechých těch vlasatých ochechul. Pak sa jehla zarazila u nejakých holek z naší školky a konec. Teď už sa vypalují céděčka a posluchají počítače, říkaly stařenka a pustila chvilku Jožku Černého. Babky si prozpěvovaly, přivítaly sa s mladú paní Motyčkovú a pilno pokračovaly v práci.

Tetka Vyhňáková posunula šátek dozadu, strčila do huby koláček, zapila kafem a začala: „No za nás, to byla inší zima, aj ten kopec Padělák byl věci, nasedli sme navrchu u kapličky a sjeli na rohačkách až ke kostelu. Teď je to jak krtnec. A na místřinském rybníčku brusle na klučku, šlajfky sme jim říkaly, to byly piruety,“ směly se tetka, až jim byly vidět poslední čtyřky vpravo navrchu.

Druhá tetka, malá a baňatá jak hrnec na polévku, ináč tetička Skopalíková, dobrá duša, co fšecko draní péří organizuje, si přisadila: „Já sem tenkrát měla ty brusle nejaké veliké, dovezl ně jich strýc z Ameriky, ten jim říkal kolumbusky. Já sem furt padala, až sem zhňápla do důry, kerú vybuchali rybáři pro ryby. Pak mňa musel naproti Rybařík vytahovat hrabjama jak kotě.“

Stareček Motyčka sa došúrá s podtáckem a na něm sa ligotá osm štamprlí. Háže to odlesky až na sklo kredenca, za kerým sa čúří na fotkách celá rodina.

„Loňská špendlíkovic,“ pochválí sa pán domu a nabízá.

Tetky si poberú jedna po druhé, zvihnú ruky hore k cylindru a: „Na zdraví, Juro!“ a šup to do sebe. Glgnú, pochválíjú a pokyvují, že tá píše panečku!

„A ty nebudeš?“ zeptá se jedna z tetiček strýca.

„Já už možu enom vodu z Mutěnského prameňa, tajak mimino,“ hlesne na to strýc.

„Ale može, ale on si myslí, že totok sa može jak ten prameň pit. To prr! To sa mosí dávkovat, ináč to nefunguje. Životabudič. Běž zavřít slepice, Juro!“ poručí stařenka manželovi a sedne ke stolu.

Za oknama sa ozývá řinčení řetazů a všelijaký lomož. Čertovské rojení a mikulášské nadělování začalo.

„A Marek chodí?“ optala sa stařenka mladěj paní Motyčkové.

„Chodí, čertovský kožuch mu smrdí, jak kdyby visel v parfumerii. Šak sa v něm loni můj starý coby čert obtúlál s Květú vedle. Aj po dezinfekci to smrdí furt, francúzské tento, himlhergot už,“ zafrlá vnučka a tumluje sa podávat tetkám další dobrotu, domácí trdelníky. Na stole hromada, že za nů robky nejde vidět. Z chodby béká strýc, že slépky sú zavřené a že ide na jedno.

„A do Večerníčka at si zpátky,“ volá za ním jedna z tetek. Stařenka sa uculuje: „On toho moc neznese už a eště že je hospoda naproti, tož to do toho Večerníčka aj stihne.“

Někdo zabúchá na okno. Stařenka vyhlédnu přes firhaňky a uvidíjú súsedu od mladých, Květu Pletánkovú v kožuchu. Otevře okno, chladno vletí do pokoja a malinko rozdmýchá péří, drapulenky jich zakryjú rukama. „Mařko, zavři! Budeš to mět až v pelechu!“ volajú.

„Co je Květo, taky chodíš strašit?“ zeptá sa stařenka nevinně.

„Ale houby, idu vám pomoct, sused říkal, že Milka je u vás, kdo má toho starého mrťafu furt posluchat doma. Otevřete mně?“ Šanel číslo pět přeshlapuje před oknem a posmrkuje.

„Idu,“ tetka zavře okno a ide přivítat návštěvu. Baby po sobě pohlédnu.

„To zas budú novoty,“ špitne jedna druhé. „Už sem mojému říkala doma večer před spaním, at si vlez taky na ten fejsbúk a mně dá pokoj. Kdo sa s ním má furt dohadovat? Mladý nám dovalíl počítač, a to sem si teda pomohla. Starý lapěl u toho ráno, odpoledňa, večer, svačil na tem, kolikrát na tem aj usnul, hlavu na klávesnici a když jsem to otevřela, tak tam ten cigán o sobě psál jakési pimprámě až z Prahy, že prej je zachovalý a pracovitý a že jí ukáže milotický zámek a Cimburk. Já mu dám Cimburk! Vytáhla sem počítač ze sítě a narazila mu na hlavu monitor aj s Prahú!“

Paní mluvila potichu a freško, protože z chodby sa už ozývaly kroky.

„A jak to dopadlo?“ zeptaly se tetky.

„Teď jsem si tam dala profil já! Představila sem sa jako udržovaná pětatřicítka s pevným zadkem aj předkem a po večerech si s jedním básníkem vykládáme o poéziji. Já mu dám Milotice a Cimburk!“ rozohní sa tetka, jedna z těch mladších a zachovalejších a hodí hrst stonků pod sebe.

Květa Pletánková sa vcucne mezi drapulenky a vyfasuje svoju hromádku. Ozve sa další mláčení na těžké venkovní vrata a po chvíli sa do kuchyni vřítí Jožinova banda čertů s jedním Mikulášem, třema andělama a jedním ohromným

Ilustrační foto

bubnem pakhavadž. Už sú fšecí jaksapatři rozčertění a tahne sa za něma nejen smrad pekelný, ale aj z vína a všelijakých dryjáků, kdo co doma napálil. Na řetázku za nima cupitá černý kozel, púčený na tu slávu až z Petrova.

Bum Bum bum! Řízne do bubna anděl. „Bl! Bl! Bllllll, Bllllllllbb! Byly ste hodné?“ ozve se jeden z čertů a zachrastí s řetazem před tetkú. Ta stójí jak Madlen Olbrajťová v OSN, brýle jí leknuťím spadly do péři a pod cylindrem zakoktá: „Byla.“

„Tož řeknúť básničku!“ poručí Mikuláš, v jedné ruce drží stařečkovu berlu a druhú si přidržuje padající fúsa. Kozel stójí smutně u kamen a do dřevěné bedýnky upustí pár bobků. Smrdí převelice. Tetka se uklóní a spustíjů.

„Bába vousatá, pásla housata, dědek za plotem, hrál si s housetem“, ukloní se znovu tetka a obdržíjů od Mikuláša lízátko. Ostatní obecenstvo po jednom cukrleti.

Družinu odměníjů stařeček aldamášem v podobě vína a bokoviny, nakrájené na teňúček pásky a posypané pepřem. Marek čert vyfasuje na oplátku lepanec od mamičky, protože už se opírá o anděla, rohy z koteček má na temeni jak prehistorické zvířa. Z kožucha mu padájů šanelem omámení moli. „Počkaj doma, šušniflinto!“ vyprovodí ho

stařenka do uličky a nechájů odemčíté, protože za chvílku sa dokodrcá starý na Večerníček.

„Ona ta básnička je na konci ináč, ale nebudu kazit mládež,“ smějů sa tetička, co vyhrála lízátko.

„Pche, ty už fšeco vijů dávno dřív než my. Já sem sa kúpala v mistrínském rybníčku oblečená od hlavy až k patě, kanafasky za mnů plavalý jak vzducholoď. A fčil? Sem byla s děčkama na kúpališťi v Dubňanech a vnuk mně povídá, babičko, vyslechte si aspoň vrch, ať nevypadáme jak jelita.“

Baby se řehtaly a probíraly celú dědinu od horního do dolního konca, faru a kostel nevynechájice. Na hůře neco zaškrábalo. Tetky pohlédly nahoru jak při svolávání děšťa a mrkly na stařenku Motýčkovú.

„A to bude kuna, potvora,“ pokrčí ramenama stařenka, vezme smeták a zabúchá na strop. Je ešťe z palacha, chalupa je stará sto roků, v kuchyni vrže dřevěná dlážka, staré kamna v rohu vedle špajzu domalovávájů útulnost tohoto baráčku s modrým obrovňáním.

Dřevo v kamnech praská, lupká jak popkorn v mikrovlnce. Znovu se ozve šramot a tetka zabúchájů silnějši. „Kuna je to! Kuš, potvoro!

Enomže nebyla to kuna. Tá sa schovala před návštěvníkem, o kerém si zprvu myslela, že ju

nejaký kuní šohaj došel obtúlit do Moryčkověj húry. Enomže šohaj se zvěčoval a zvěčoval, a když sa objevil před jejím šňupákem na tři kuní stopy, naisto poznala, že to není partija pro ňu, ale pro nekeho úplně iného. Vzala ocas a nohy na ramena a schovala se na druhé straně húry. Byl to Josef Pletánek. Othelo. Vylezl po žebříku ze dvora na húru a fčil leží, funí, oko přilepené na malé důrce nad kuchyňůu a špicluje, co jeho drahá polovička provozuje.

„A co ten tvůj, Květuško?“ optala se jízlivě jedna z tetek a drclá druhú nenápadně do boku. Tá pozvihla obočí a úkosem Pletánkovú pozorovala. A Květuška spustila aj s bečem. To tetky překvapilo, protože čekaly to impónování a ono nic. „Je to ozembůch a už bych si ho nikdy v životě nevzala!“ bečala Květa mezi pěrím a posmrkovala do dlaně. A začala lamentovat a spomínat svoje dva drahé nebožtíky. José Plet sa na húře krutí jak itrnica a krev sa mu valuje do hlavy. Potichu sleze z húry. Na dvorku u dveří zbystří staré dvě duchny na draní. „Tož tak nevzala?!“ řekne si pro sebe. Drapne peřiny, na zdi dvora otevře skříňku a rychle vyšrůbuje pojistky. V chalupě sa zhasne. Josef vyleze zpátky na húru, schová se a čeká a pomáli škube duchny.

Tetky ostaly ve tmě, jak krtci hrabú před sebe a békajú, co sa stalo. Stařenka převrátí štokrle a dopackajú sa k oknu, zjistit, kerá bije. V ostatních barákách sa svítí.

„Herdek, co jé? Všady sa svítí a u nás to zhaslo,“ diví sa stařenka. Pro všechny případy má na šicím stroji položenú petrolejku. V kredenci než najde sirky, pohazuje se sakrama půl kuchyně.

„Květo!“ ozve se z húry hrobový hlas. „Květo, vylez ven!“ Pletánková aj v té tmě zesíná jak mrtvola. „To je Jožin, šmarjájozef, co tam dělá ten trůba?“ Křičí Květa a čeká, až stařenka Motyčková třesúcima rukama rožne. Pak za ňu kráčí jak bílá paní ven na dvorek.

Jožin uvidí pod sebou dvě ženy a procesí skoro strašidelné. Hodí obě rozervané duchny na Květu, ale ta uhne a pění zasype stařenku Motyčkovú a vyrazí jí lampu plnú petroleja z ruky. Blafne to a rychle začne hořat, chytne aj stařenčina kanafaska. Baby začnú kolem poletovat, jak když do nich střelí. Jak zaříkávacky ohňa obstúpí hořící peřiny a nohama ho začnú zadupávat. Stařenka jak habešská tanečnica sa řapká rukama po celém těle. Oheň začne olizovat balíky slámy, vyskládané pod žebřem, plameně šplhají sa aj po žebři, na něm stojí Josef Pletánek a vidí, co natropil. Seskočí důle, zdělá bundu

a mlátí jak zběsilý do téj pohromy, plameny už šlehají vysoko.

To už sa vracajú strýc na Večerníček. Vyjde z hospody, potahuje gatě a slyší u sebe ze dvora ječení a křik. Pohne dom a tam vatra jak na táboře, enom špekáčky chybí. Hotové divadlo! Jožin Pletánek mlátí jak šaman do duchen a baby nosí vodu od pumpy v kýblech a dobrovolně hasí. Tetka Motyčková mokrá jak hastrmanka s ohořalým obočím hledí na strýca a strýca na ňu.

„Basom terentete!! Co sa tu děje? To ste si to rozmyslely s tým dráním a chcete mně podpálit duchny aj s chalupú, baby, nebo ste sa oddaly černé magii?! basantí strýc a bere od jedné z tetiček vodu a čmáchne ju do vřavy.

Už začínaly chytat krabice, co měla stařenka nachystané na podpal. Říká sa, že ženský kolektiv, když je promíchaný chlapama, že je to lepší a produktivita práce stúpá... Tož je to pravda! Oheň zduchl, Jožka dostal od Květy po čuni, stařeček nahodil znovu poistky. Domečkem sa znovu rozlélo světlo a teplo, tetky svůj úkol draní husího pění stihly beze zbytku, strýc usnul při Večerníčku. Enom ráno stařenka nemohla najít eště tři staré peřiny, keré měla pod návratím na vyhození, což mávla rukú, že asi zhořaly taky, nebo když Jožin Pletánek na ňu to pění zhodil, což hnedkaj byla jak kopec vanilkové zmrzliny.

Ale pění nezhořalo. Když sa družina mladého Marka Motyčky vymotala do ulice, zmerčil vizdohájek Petr Trefný tyto dary za popelnicú a doštal nápad, jaký už dostal kdysi dávno jeho tata a dědek, a to, že pěkně vysypal z pění chodníčky od frajárky k šohajovi a nazpátek, čerti a Mikuláš to notně zalávali vodú, aby to pěkně přimrzalo, a tak ráno celá dědina věděla, kdo s kým chodí.

Marek Motyčka, protože byl smýklý jak březový čagan, dostal ozdobu najpěknější, sice s žádnú galánku nechodil, chodníček z husího pění před barákem neměl, ale nebeská družina s čertama mu na prdel přilepila medem veliký trtol z pění, hlavu ozdobili indiánský členkú a opřela ho na zvonek rodičů.

U stařenky v chalupě už kamna zase hycovaly, všecko pouklúzané, snih před baráčkem zamešený, po nedělní mši seděli oba se stařečkem u stola, poslúchali rádio Písničky na přání a se založenýma rukama si spokojeno řekli: „Tož na příští rok zas!“

Martina Bartošová

Ovace potlesku ve Francii

Ve francouzské Normandii ve dnech 29. 6. – 5. 7. 2012 byly v Allouville – Bellefosse závody, kde naši obec i Českou republiku reprezentovali manželé Klíglovi.

Účastníci akce.

V závodech pod názvem Caus Retro bylo jen šest reprezentantů z České republiky. V soutěži vysokých kol Petr Rykr a Svatava Hrdá, v kategorii dřevěných drezín Jitka Retterová a Zb. Šimek a v kategorii historických kol manželé Marie a Stanislav Klíglovi ze Svatobořic-Mistřína.

Historická kola z 20.–30. let minulého století slavila velký úspěch a sklídila včetně jezdců velké ovace, mj. i za skvělé dobové oblečení včetně do-

plňků, které rozhodly v bodování. Soutěžící byli pozváni i na mezinárodní setkání závodníků na historických automobilech včetně motorek. V dalších dnech zde pak projeli závodníci Tour de France a naši spoluobčané opět sklízeli zasloužené ovace.

K jejich úspěchu jim blahopřeje i redakce našeho zpravodaje.

Jan Kux, JUDr.

Nenápadná dědinka s „pastmi“ pro cyklisty – Havraníky

**Původně jsme naplánovali cyklistickou trasu s tím, že obcí
jen tak mezi vinohrady projedeme.**

Nejdříve za jízdy ze sedla kola uvidíte kostel, z dálky jako každý jiný. Blíže zjistíte i jeho jméno sv. Linharta, příliš neobvyklé, že si je i zapamätujete. A pak vás přímo do očí trefí cedule s nápisem, že se můžete projet i na koni. To by byla změna proti kolu! Šlape za vás kůň a přece ze sedla koně je svět...

Ilustrační foto

Ano, obec na Znojemsku Havraníky a já ji tak dlouho jen projížděl, aniž bych tušil, že jsou zde kilometry nejen vinných sklepů, ale i těch kopaných kvůli jemnému písku, který se vozil zejména v zimě až do Vídně, aby později císaři vylepšil fasády jeho rezidencí. Obec není velká a má jen málo přes tři stovky obyvatel, ale má i svého konkrétního policejního inspektora, což se hned tak běžně „nevidí“. Osobností, a ne ledajakou, je kdysi nejlepší vídeňský houslař, který se zde narodil. M. Daun od roku 1789, kdy spatřil světlo světa, usilovně pracoval nejen v tomto řemesle, ale byl i dobrým otcem svých šesti dětí. Ale to je již dávno a dnes se zrovna moc předkové, ať už se narodili kdykoliv, moc nectí. A je to chyba!

Možná právě proto je dnes obec známá více svými vinicemi a nepochybně i dobrým vínem. Ví-

nem, které roste na katastru obce mající kolem 900 hektarů. A tak jsme zde přece jen zastavili, abychom v restauraci s třeba i dvojsmyslným názvem Tři koruny ochutnali – a světe div se – speciality z dýně a při tomto zjištění bylo objevené, že zde měli i chřestové dny! V kraji proslulém klobásky, vínem a uzeným jsme to opravdu nečekali. A ty sály pod názvy Muzeum kyvadlových hodin, Vlasový salon či Krbový sál nám nedaly odejet. Cestovní plán vzal za své! Nedalo se prostě jet dál a to jsme nevěděli, že zde zaparkujeme. Po dobrém jídle nám byl doporučen stánek, kde jinde než ve vinohradech. Na mladé vinici, kde se mohou střílet i špačci létající v hejnech a svou žravostí ohrožující vinařovu celoroční práci. Tuto výjimku má mj. i dalších 49 vinařských obcí na Znojemsku. Dokonce jednou jsem kdysi úřadující hejno špačků viděl a nedivím se, že vinaře z jejich několika minutového hodování může stihnout i srdeční slabost!

Stánek na vinici je prodejní ochutnávkový altán s posezením. Zasedli jsme už raději bez kol, která zůstala v nedaleké obci. Havraníky jsou, mimo již řečené, starou vinařskou vesnicí s tradicí. Před altánem svah s výhledem na blízké Rakousko, teplý vzduch a žár slunce nás však rychle usadil pod slunečník. Milá obsluha přívětivě nabídla Chenin blanc či Vioignier, ale až tomu třetímu v pořadí jsme porozuměli Sauvignon šedý. A že jsme okoštovali všechny a ještě k tomu měli i odborný výklad zasvěcené vinařky, je myslím zbytečné rozvádět! Tak nyní již víme, oč tu běží, protože jsme popili méně známé odrůdy, ale z výborné viniční trati. Znovínu i za toto posezení pod parapletem děkujeme. Hlavy i žaludky byly plné vína. A že jsme již nestihli popojet dál na raritní vřesoviště či k historické kapli Panny Marie z let 1815, nám vůbec nevadilo. Ono ty kostřavy, koniklece a další faunu či floru, kterou zde reprezentují dudci, kudlanka nábožná či ještěrky, uvidíme i zítra! A nazítří již přselo... zajedeme sem znovu, protože tu kudlanku nábožnou musíme přece vidět!

Jan Kux, JUDr.

Vernisáž malíře Jiřího Holáska

V první polovině září se uskutečnila v galerii kulturního domu vernisáž malíře Jiřího Holáska. Malíř se zabývá zejména výtvarnou technikou – tzv. olejovaječnou temperou. Moderátorem této vernisáže byl dlouholetý malířův kolega a přítel MUDr. Jiří Dunděra. V kulturním programu vystoupili Gajdoši z Kopanic, na cimbál zahráli Jiří Petruš a Fer-

dinand Osička, zazpívaly Marie a Karolína Osičkovy, Martin Hrbáč, Václav Horák, Ladislav Jež, Zdeněk Langášek, Tibor Skalka a jiní.

Výstavu můžete zhlédnout v galerii kulturního domu do 24. října 2012, a to v pracovní dny od 8 hodin do 15 hodin a Po, St, Pá až do 18 hodin.

Rostislav Marada, vedoucí kulturního domu

Pozvánka na taneční kurz

Kulturní dům ve Svatobořicích-Mistříně Vás zve na taneční kurz standardních a latinskoamerických tanců.

První lekce se uskuteční 2. října (ÚT) 2012 od 19:30 hodin

v prostorách kulturního domu a bude trvat do konce ledna 2013.

Účastnický poplatek bude sdělen na tomto setkání podle počtu účastníků kurzu. Tanečním lektorem bude Libor Brožík z Hodonína s partnerkou.

Obec Svatobořice-Mistřín, stárce a chasa Vás srdečně zvou na

Slovácké hody s věncem

ve dnech 17., 18. a 19. listopadu 2012

Sobota 17. 11. 2012

20:00 hodin ■ Hodová taneční zábava s dechovou hudbou Mistřiňanka, KD

Neděle 18. 11. 2012

9:30 hodin ■ Slavnostní hodová mše svatá (kostel Navštívení P. Marie)

14:00 hodin ■ Průvod pro stárky

16:30 hodin ■ Povolení hodů, čtení artikulí – u radnice

17:00 hodin ■ Po holence – KD

17:30 hodin ■ Vítejte přespolní – sjíždění přespolní chasy, KD

20:00 hodin ■ Hodová taneční zábava s dechovou hudbou Vracovjáci a cimbálovou muzikou, KD

Pondělí 19. 11. 2012

20:00 hodin ■ Hodová taneční zábava s dechovou hudbou Svatobořáci, KD

24:00 hodin ■ Maškara

2:00 hodin ■ Marš – Hody, milé hody, už sem dohodoval

Předprodej vstupenek s místenkou na hodové zábavy pořádané v obecním kulturním domě začne 5. 11. 2012 od 8.00 hodin v kanceláři ObKD. Telefon 518 620 217, e-mail: kd@svatoborice-mistrin.cz

Hodová slavnost je připravena ve spolupráci všech národopisných souborů a sborů, Obecním kulturním domem a Obcí Svatobořice-Mistřín.

Kulturní kalendář

Kulturní akce, které se uskutečnily ve III. čtvrtletí 2012

- 12. 7. ■ Slavnostní otevření silnice „průtah II“ Svatobořice-Mistřín
- 21. 7. ■ Taneční večer se skupinou Generace, SDH Mistřín
- 1. 9. ■ Region hry ve Skoronicích, naše obec vyhrála
- 11. 9. ■ Vernisáž malíře Jiřího Holáska
- 15. 9. ■ Pietní shromáždění k 70. výročí založení internačního tábora ve Svatobořicích
- 16. 9. ■ Trh místních produktů, Mikroregion Nový Dvůr
- 23. 9. ■ Vinobraní, zarážení hory
- 29. 9. ■ 65. výročí Slovákého krúžku, slavnostní koncert

Kulturní akce ve IV. čtvrtletí 2012

- 7. 10. ■ Den seniorů, pobesedování s kulturním programem
- 9. 10. ■ Zahájení kurzu „Taneční pro dospělé začátečníky“
- 9. 10. ■ Taneční kurz pro žáky základní školy
- 21. 10. ■ Čaj o páté
- 27. 10. ■ 35. výročí Slovákého souboru Lúčka, slavnostní koncert
- 17.-19. 11. ■ Slováké hody s věncem
- 24. 11. ■ Pavlušiv Mistřín, přehlídka dechových hudeb
- 22. 12. ■ Koledování u vánočního stromu
- 26. 12. ■ Vánoční koncert Mistřínanky
- 31. 12. ■ Silvestrovský pochod, pořádá naše obec

Připravované akce v roce 2013

Leden

- 9. 1. ■ Vernisáž fotografa Pavla Popelky
- 12. 1. ■ XI. společenský ples Lúčky a Patnáctky pro občany
- 19. 1. ■ Dolňácký krojový ples
- 26. 1. ■ Obecní ples

Únor

- 2. 2. ■ Ples SRPŠ
- 3. 2. ■ Dětský karneval, Orel
- 9. 2. ■ Fašaňk
- 9. 2. ■ Discoples – Spartak

Momentka z taneční vystoupení.

- 23. 2. ■ Divadlo – Koníčky, Hroznolhotský divadelní spolek Hrozen

Březen

- 2. 3. ■ Degustace slivovice
- 3. 3. ■ Dětská pěvecká soutěž Jaromíra Měchury
- 5. 3. ■ Fotografická výstava sdružení Kontakt
- 9. 3. ■ Košť slivovice

Duben

- 7. 4. ■ Degustace vín
- 13. 4. ■ Výstava vín

Červenec

- 26.-28. 7. ■ Mezinárodní folklorní festival Mistřín 2013

Listopad

- 17. 11. ■ Slováké hody s věncem

Rostislav Marada, vedoucí kulturního domu

Pozor na samolepky Znovínských vín

Jedná se o vína označená samolepící pečeti VOC Znovín a naproti tomu Terroir levure, nálepky označující různá vína jsou však barevně i tvarově pro nepozorného kupujícího lehce zaměnitelné. Obě jsou umístěny nad nálepkou označující druh atd. vína. A co se stane, když se při nákupu přehmátnete? Čím se vlastně vzájemně tato vína liší?

Označení VOC Znovín označuje víno originální certifikace. Tedy je to víno výjimečně aromatické z odrůdy ryzlík rýnský, veltlínské zelené nebo sauvignon, když v odrůdě upřednostníme originalitu a původ vína, tedy terroir. Hrozny pro výrobu vína musí mít při sklizni nejméně 19 °NM a byly určeny pro výrobu přívlastkových vín. Na hektaru se nesmí sklídit víc než 7 tun hroznů a sklízí se jen ručně. Láhev s vínem musí být uzavřena korkovou zátkou. Další zvláštností je, že se nesmí barikovat a nesmí dlouho zrát na kvasinkových kalcích. Zbytkový cukr je povolen do 25 g/l v souladu s nařízením EU a obsah alkoholu musí být do hra-

nice 13,9 %. Navíc hrozny musí pocházet pouze z již vybraných a uznaných tratí.

Ve vínech s označením terroir levure Znovín Znojmo jako první v České republice zvýraznil originalitu, původ, terroir vín i původními kvasinkami z příslušné viniční tratě! Tzn., že si Znovín po řadě experimentů vytvořil v rámci vybraných viničních tratí svou „kvasinkovou banku“. Podařilo se z viničních tratí vybrat a dát do této banky kvasinky z Hnanic dvě odrůdy, ze Stošíkovic rovněž dvě, z Podmolí (Šobes) a z Havraníků. Třikrát jde o odrůdu sauvignon a dvakrát ryzlík rýnský. Kvasinky využívají od roku 2006. No a pak je již na konzumentovi, aby si vychutnal, v čem je jejich originalita, když se stejné odrůdy liší různou samolepkou, pečeti či jen vinětou – protože nic nespojuje člověka tak s krajem jako požitek z vína, které má původ v jeho zemi a které je prosluněno jeho sluncem!

Jan Kux, JUDr.

Naši jubilanti

Říjen 2012

70 let Marie Rubecká
Jan Brunclík
Antonín Hajný
75 let Ludvík Michna
Marie Ivanková
Růžena Lungová
Hedvika Felsingerová
80 let Ludmila Jandorová
Alena Sůkopová
85 let Ludmila Výletová
88 let Josef Brhel

Listopad 2012

70 let Květoslava Cizlerová
Marie Miléřová
86 let Marie Jurná
91 let Růžena Kulheimová

Prosinec 2012

70 let Maria Halajčuková
Jiří Matyáš

75 let Vladimír Rubecký
80 let Marie Ďurinová
Marie Esterková
85 let Jan Němčanský
86 let Štefan Mihálik
87 let Marie Pekárková
89 let Františka Vašulková
90 let P. Bohumil Měchura
91 let Drahomír Stara

50. výročí uzavření manželství

Říjen Ladislav a Marie Hajní
Listopad Josef a Marie Neduchalovi
Miroslav a Marie Šnajdrovi
Jaroslav a Jana Lungovi
Ladislav a Marie Lungovi

Chtěli bychom touto cestou požádat občany, kteří v roce 2013 oslaví 50. a 60. výročí sňatku a tento nebyl uzavřen v obci Svatobořice-Mistřín, aby to nahlásili na obecním úřadě (matrika) nebo na tel. čísle 518 620 237 do 31. 12. 2012.

Gazdová Zdenka, matrikářka

■ FOTOGALERIE NAŠICH DNŮ ■

Celkový pohled na archeologický výzkum.

Momentka s hejtmanem M. Haškem při otevření silnice.

P. Bohumil Měchura se spolubratřími.

Biskup F. Lobkowicz s účastníky pouti v Rudě.

Výstava k 70. výročí
zřízení internačního tábora.

DH Svatobořáci při oslavě výročí.

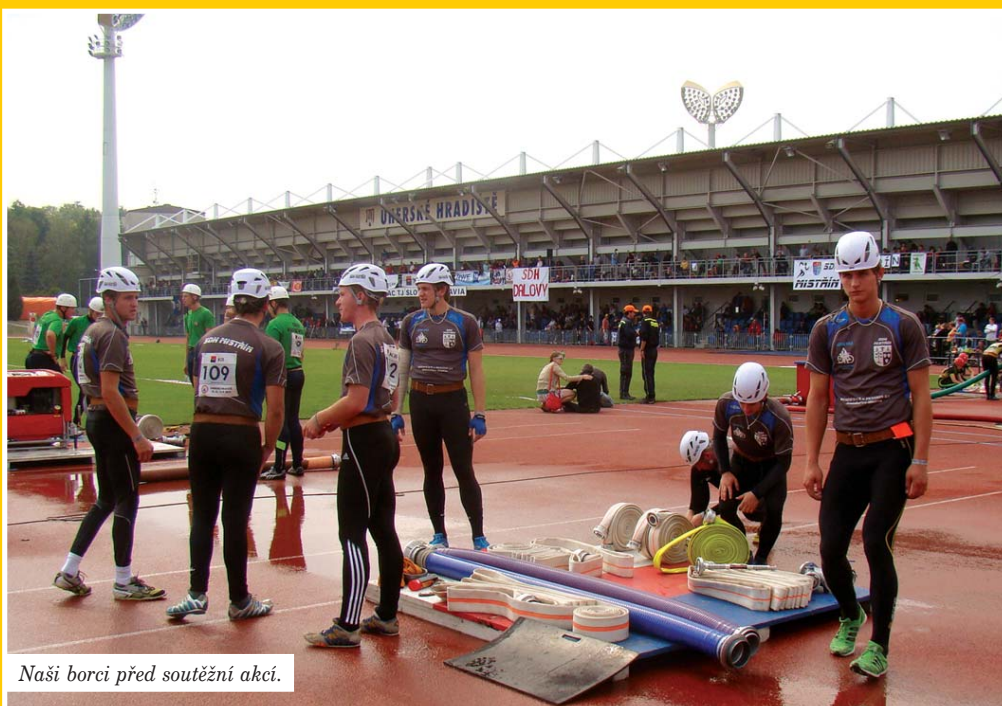
Představitelé obce při besedě s hosty oslav.

*J. Kux při besedě
se školní mládeží.*

Závěrečný nástup soutěžících.

Naši borci před soutěžní akcí.

*Výzdoba kostela
při děkovné mši
za úrodu.*

Nejmenší děti přinášejí dary panu faráři.

Taneční pár Lúčky při vystoupení v Turecku.

Společná fotografie souborů.

Náše družstvo na Regionhrách.

Mezi oceněnými byl i O. Krejčí.

Stolní tenisté Sokola Svatobořice.

Malé roztleskávačky na trzích v Miloticích.

*M. a St. Klíglovi v závodech
Caus Retro ve Francii.*

Členové MS Niva při setkání po soutěži.

Z dávné minulosti obce...

V minulém čísle zpravodaje jsem společně s vedoucím v jarních měsících realizovaného archeologického výzkumu pod silnicí na Hlavní ulici v prostoru návrší severovýchodně od farního kostela Mgr. Markem Lečbychem z Ústavu archeologické památkové péče Brno, v.v.i. slíbil, že se k výsledkům výzkumu vrátíme širším pojednáním. Bohužel letní období dovolených časové plány změnilo. Pan magistr poslal po vzájemné dohodě další zajímavé fotografie z výzkumu s omluvou, že delší text o nějakých výsledcích bude možné připravit až později. Jak sdělil... „je třeba udělat zejména antro-

pologický a numismatický rozbor a patřiční odborníci, kteří je budou dělat, jsou momentálně zavaleni prací jak terénní, tak i jinou odbornou. Snad se přes zimní měsíce onen těžko sehnatelný čas najde a budeme moci občanům Svatobořice-Mistřína poskytnout nové zajímavé informace z dávné minulosti obce.“ Připomeňme, že v uvedeném prostoru archeologové odkryly 8 zásobnicových jam ze starší doby bronzové (2 000 let př. Kristem, kultura únětická), dále pohřebiště z 11. století se 17 hroby včetně souboru mincí denárů a bronzových a stříbrných záušnic.

redakce

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín ■ Ročník 18, číslo 4/2012 ■ Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín ■ Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č.j. MK ČR E 12431 ■ Řídí redakční rada při OÚ ■ Šéfredaktor PhDr. František Synek (e-mail: synek.fotofolklor@seznam.cz, tel. 604 384 410) ■ Grafický design a typografie KAM Studio Kyjov ■ Tisk Antonín Horák Svatobořice ■ Internetová verze na adrese: www.svatoborice-mistrin.cz/zpravodaj ■ Uzávěrka tohoto čísla byla 10. září 2012 ■ Číslo 4/2012 vyšlo 10. října 2012 ■ Uzávěrka čísla 1/2013 bude 5. prosince. Číslo vyjde 6. ledna 2013 ■ Příspěvky čtenářů neprocházejí jazykovou úpravou ■ Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení ■ Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová ■ Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy totožné s názory vydavatele ■ Materiály se přijímají v informační kanceláři na Obecním úřadě Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailových adresách: obec@svatoborice-mistrin.cz, synek.fotofolklor@seznam.cz ■ Náklad: 1300 ks ■ Neprodejné!